APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE EDITATĂ DE ȘCOLILE [illegible]

SERIE NOUĂ, ANUL III, NR. 28
IUNIE 2001

● ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI ● ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI ● ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI ● ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI ● ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

Bună ziua, domnule profesor!

Învățătorii mei au fost familia, profesorii și cele câteva cărți pe care le-am citit.

De la mama am învățat să rad, de la tata să ascult, iar de la frații mei mai mari am învățat ierarhia.

Asta [illegible] dragi [illegible] prețui[illegible] am av[illegible] profes[illegible] o autoritate de nimic trădată.

Deși pe primul loc din lista mea de preocupări se situa joaca - atunci ca și acum - mi-a plăcut și școala. De la profesorii mei nu am învățat numai primele rosturi ale unor discipline ci, mai ales, un sistem de acordare cu lumea în care urma să trăiesc, am învățat să descifrez anumite coerențe într-o societate dezintegrată și absurdă, am învățat să adun, să înmulțesc, să cheltuiesc și, de câte ori a fost nevoie, să scad.

Stau și astăzi, cumva caraghios de atent, în banca a doua de lângă fereastră.

Îmbinând o severitate blândă cu o voioșie a spiritului mereu treaz, stârnind curiozități și stimulând răspunsuri la întrebări, semănând certitudini dar lăsând loc și la îndoieli, profesorii m-au învățat să pășesc mai sigur, să urc cu încredere și câteodată să zbor: sau, cel puțin, [illegible]rut.

[illegible]l este floarea modestă [illegible]e cea mai mică adiere de [illegible]imițându-și umbrelușele [illegible]însămânța la toate [illegible] galbenul solar al [illegible], este descoperitorul și [illegible]sipitor al comorilor din [illegible] alchimistul inspirat [illegible]întâmplă să transforme [illegible]ur, este lampa lui Aladin [illegible] să-ți îndeplinească dorințele ce merită să fie împlinite.

Bună ziua, domnule profesor: îmi pare bine că am avut prilejul să vă întâlnesc.

Ed. COVALI

O sărbătoare reinventată:

"ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI"

Încerc să pun alături, în câteva rânduri, o amintire de demult și un gând de acum.

Cu mulți, mulți ani în urmă eram tânără directoare la noi în sat, la Războieni. După ce încheiam cu bine anul școlar, primeam invitația de a participa la Piatra Neamț la festivitatea prilejuită de Ziua Învățătorului.

Se adunau atunci în actuala sală a Prefecturii cei mai valoroși dascăli din județ, "la crème de la crème". Atmosfera era deosebită: flori, vorbe de laudă, zâmbete adevărate, eleganță. Cel mai emoționant moment al manifestării era răsplătirea "granzilor", a celor mai buni profesori cu diplome și distincții și îmi doream din tot sufletul să treacă mai repede anii și să urc și eu pe scenă într-o zi de 30 iunie pentru a primi steluța de onoare.

Din păcate, n-am mai apucat o asemenea zi. Încet, dar sigur, cei de sus au uitat să-i mai cinstească pe educatori, sărbătoarea a fost uitată și ea, gratificația de 2% (primită fix, în ziua de 30 VI) anulată, iar învățământul românesc puternic zdruncinat de numeroasele experimente ale reformei. Și dacă Școala a rezistat, și dacă elevii noștri sunt atât de valoroși în diferite competiții de înalt nivel, totul se datorează modestiei, altruismului, pasiunii, dovedite de către cadrele didactice.

De aceea am considerat încă de anul trecut că ar trebui reinventată această zi a noastră (toate categoriile socio profesionale care se respectă au o asemenea zi), și că e cazul să ne facem singuri bucurii, dacă alții nu se gândesc s-o facă.

O primă parte a manifestării, cea din 30 iunie, este organizată de către Sindicatul Învățământ și Asociația Învățătorilor, iar acțiunea din 1 iulie se bazează pe inițiativa Fundației "Concordia 2000", sprijinită de către Inspectoratul Școlar, Casa Corpului Didactic și Consiliul Local.

La zi de sărbătoare a Școlii, un gând de adevărată apreciere pentru slujitorii școlii din Neamț, cu singura părere de rău că nu se poate face o adunare la care să participe toate cele 6.600 de cadre didactice din județ.

Prof. Ana Munteanu,
Școala Nr.6, Piatra Neamț

ȘCOALA DE PE GENUNCHII MAMEI

Spun pedagogii că primul învățător este mama. Să fie așa? Orice ființă umană care a urmat o școală își amintește de învățătorul său cu respect, stimă, recunoștință, admirație sau uneori cu dispreț, dezaprobare, chiar revoltă. Aceste aprecieri sunt posibile când omul ajunge la o anumită dezvoltare psihică, când de la interiorizarea valorilor se trece la exteriorizarea lor, așa cum de la opoziția față de părinți se trece la opoziția față de societate.

Totuși nu la acest învățător, cadru didactic, cu o pregătire specială, mă gândesc, ci la primul învățător, care de fapt este mama. Pedagogii afirmă că o mamă bună valorează cât o sută de profesori (Herbart), iar Pestalozzi spune că esențială este școala de pe genunchii mamei. Astfel, școala capătă un sens figurat, nu de instituție specială cu bănci, table, cataloage și mai modern calculatoare. La școala mamei copilul cunoaște lumea, învață să comunice, își formează primele deprinderi se integrează în haosul vieții. Mama hotărăște destinul uman (Montessori), "este nevoie de mame bune pentru a schimba lumea" (Huschy). De la dialogul cu mama se trece la dialogul cu educatoarea, învățătorul, profesorul și de aici la dialogul cu lumea pământeană, care sfârșește odată cu trecerea în lumea fără "știri".

O scurtă incursiune în istoria gândirii pedagogice îndeamnă la meditație pe toți cei care educă. "Toată educația depinde de mamă" (Grecia antică). "Viitorul unui copil este opera mamei sale" (Franța). "Educația este cel mai frumos dar pe care l-a dobândit omul" (Platon). "Femeile sunt temelia educației în fiecare generație" (Mehedinți). "Dintr-o serie de virtuți, dragostea

Sofia BURCULEȚ

(Continuare în pag. 2)

Frământări educaționale

"Școala - sclipirea urbei"

Noi-școala și oamenii ei-suntem ai și cu Dumneavoastră, comunitatea locală și oamenii ei. Ce-am fi unii fără alții? Răspunsul este atât de simplu... Unde ați scris prima literă, primul rând, unde ați închegat frumos primul gând? E greu să vorbim despre necesitatea vitală a rostului de a fi.

Mixtura "culturală" a fiecărei comunități poate fi privită ca un iceberg a cărui parte vizibilă depinde atât de mult de baza sa, de tot ce nu se vede și care include un complex specific de norme, valori, credințe conducătoare, reprezentări, înțelesuri, modele de gândire (inclusiv profesionale).

De aproape două decenii, cuvântul cheie în descrierea organizațiilor (comunităților) exemplare este "excelență", definită ca "acord fin" între gândirea strategică și cultura organizațională. Dacă "viziunea", gândirea strategică, este considerată drept condiție sine qua non a conducerii efective, competențele și atribuțiile conducătorilor în domeniul culturii organizaționale sunt trecute, adesea, sub tăcere. Aceasta, deoarece cultura organizațională ce conferă o anume personalitate și un anumit statut unei școli, unei localități - fie ea și municipiu - este necesar a fi înțeleasă ca o prelungire a puterii spirituale de o parte, economice și materiale de cealaltă parte, într-o permanentă interacțiune ce asigură reușita ambelor părți.

Această cultură ce presupune o permanentă interacțiune între școală și comunitate, prin reprezentanții lor, prin slujitorii lor, imersează indivizi și grupuri ce determină comportamentul și eficiența organizațiilor respective, ce dau o sclipire durabilă și convingătoare vârfului icebergului - urbei, care, la orice nivel

Prof. Niculina NIȚĂ

(Continuare în pag. 2)

Mănăstirea SUCEVIȚA

BRÂNCUȘI ÎMPOTRIVA STATELOR UNITE

Textul acestei stenograme reprezintă mai mult decât un document senzațional. El este un simbol al încercărilor vane de a pune în balanța judecăților pripite adevărurile eterne ale artei. O pasăre măiastră este taxată la vamă drept un simplu obiect de utilitate practică. Brâncuși intentează un proces de răsunet, care avea să-i consolideze faima mondială și totodată să consfințească principii estetice noi, izbucnite impetuos în câmpul imaginației și al inteligenței. Arta învinge legea, iar legea devine flexibilă și se pleacă în fața artei.

Stenograma aduce în fața noastră nu numai mentalități, ci și tipuri și caractere. Se înfruntă generații, idei felurite, prejudecăți, invidii. Judecătorii și avocații pun întrebări care s-au pus și se mai pun adesea în fața artiștilor. Examenul este trecut în mod strălucit, deoarece martorii sunt însoțiți de o întreagă suită de savanți și artiști. Sunt judecate criteriile care au condus diferite galerii la achiziția lucrărilor de artă modernă. Critici prestigioși pledează la bară în favoarea celui care a revoluționat formele sculpturii.

PASĂREA MĂIASTRĂ ÎNTR-UN TRIBUNAL DIN NEW YORK

Urmărim depozițiile unor sculptori cunoscuți ca Epstein, care își descrie emoția în fața păsării măiastre.

În același timp, Frank Crowinshield, Henry McBride, Forbes Watson, critici de artă, editori ai unor reviste reputate, William Henry Fox, director al Muzeului de artă Brooklyn, aduc nu numai cunoștințele lor de specialitate drept argumente, ci și propriile lor impresii, pe care le descriu în cadrul arid impus de scenariul procesului. Figura pictorului și fotografului Edward Steichen, care a urmărit în atelierul sculptorului din Paris nașterea acestei păsări și care a achiziționat-o pentru propria sa colecție, este sufletul acestui proces purtat de o întreagă suită de personaje menite să capete treptat consistență teatrală.

Întors din America la sfârșitul anului 1968, după ultima sa călătorie peste ocean, Petru Comarnescu a adus cu sine, ca pe un trofeu, fotocopiile stenogramei de față. Citind-o și adnotând-o, urma să scrie un capitol despre acest proces în monumentala sa monografie consacrată lui Brâncuși. Apoi s-a gândit că un astfel de document ar putea să intereseze el însuși un public foarte larg și să constituie un moment tipic din geneza artei moderne. S-a decis să-l traducă și să-l publice, însoțindu-l de un studiu introductiv. Din păcate, ochii lui s-au închis înainte ca acest proiect - și multe altele încă - să se poată materializa. Spațiul destinat eseului său va rămâne alb pentru totdeauna.

(Continuare în pag. 7)

ŞCOALA DE PE GENUNCHII MAMEI

(Urmare din pag. 1)

entru copil e prima" (China). "Succesele mele şi toate faptele bune ce le-am făcut le datorez mamei mele" (Napoleon).

Nu putem face abstracţie de faptul că, atunci când din păcate, copilul este abandonat, ucis, maltratat, izolat, neiubit, supus cersitului, prostituării, aruncat pe un drum spre unde învaţă să fure, să mintă, să ucidă, să se droghez, etc. Chiar dacă mentalităţile s-au schimbat, chiar dacă trăim într-o democraţie de tip european, nu putem admite ca semenii noştri mai mici să fie victimele noastre. Noi, familie, şcoală, societate, în acest univers cuminte, trebuie să căutăm o rază de lumină a semenelor, chiar dacă ei, orbul nu o vede cu analizatorul vizual, ci doar cu ochiul minţii.

Am amintit de un drag profesor al meu de pedagogie: "Nu fundă nu sunţi nimic pentru mine. Mă tratezi la fel ca orice obiect din casă pe care îl ştergi de praf, îl cureţi, dar nu-l întrebi niciodată nimic. Eu sunt ca obiectele din casă, nu mă întrebi ce mă doare, ce mă preocupă, ce doresc. Ieri ţi-am cules flori de câmp şi le-am pus în vază, erau pentru tine. Seara ţi-a adus tata flori cumpărate. Le-ai aruncat pe ale mele şi le-ai aşezat pe ale lui. Erau mai frumoase pentru tine. Mama, eu sunt floarea de câmp pe care ai aruncat-o din vază". Realitate nu ficţiune, iar comentariile de orice natură sunt de prisos.

Climatul educativ în familie şi şcoală se bazează pe înţelegere, încredere, afecţiune, fără discursuri moralizatoare, ordine ca la cazarmă, invocarea lipsei de timp, limbaj maidanez, gesturi agresive care creează stări depresive, sfârşite uneori cu sinuciderea.

După primul învăţător din familie, mama, urmează învăţătorul din şcoală care învaţă copilul buchea cărţii, dar nu numai atât. El este cel care, asemenea unui actor de excepţie, face să vibreze corzile sufletului copiilor când le vorbeşte despre sacrificiul suprem al căprioarei pentru a-şi salva puiul din gura lupului. Nu este nimic mai presus decât acest sacrificiu.

Să ne apese conştiinţa unei imense răspunderi. Demnitatea şi generozitatea faţă de semeni e o expresie a forţei de caracter.

EVENIMENT ANIVERSAR

Pe 7 iulie, absolventele şi absolvenţii Şcolilor normale de băieţi şi fete din Piatra Neamţ, promoţia 1951 se vor întâlni la fosta Şcoală normală de fete (Casa de copii şcolari nr.1, str. 1 Decembrie 1918, nr.68).

Cu jumătate de secol în urmă, în oraşul nostru 44 de tinere şi 30 de tineri având frumuseţea, inteligenţa, elevata cultură pedagogică, vigoarea şi entuziasmul celor optsprezece sau douăzeci şi două de primăveri obţinuseră diplomele şi repartiţiile de învăţători şi învăţătoare.

La serbarea finală de acum 50 de ani, distinsa directoare a Şcolii normale de fete, **Veronica Vicol**, profesoară de limbi clasice şi limba română, şi-a încheiat discursul cu dictonul: *"Non scholae set vitae discimus"*.

Regretatul director al Şcolii normale de băieţi, **Mircea Dan**, profesor de istorie, a ilustrat valoarea învăţământului pentru ţară, citându-i pe Nicolae Iorga şi Spiru Haret, cu referiri asupra şcolii româneşti în context european.

În luna mai a acestui an, revăzându-l pe profesorul Alexandru Grigorescu, şeful promoţiei la băieţi, am rememorat istoria "Şcolii" noastre.

Am învăţat în frig şi foame, în timp de război şi secetă, de grele şi amare încercări pentru România de atunci.

În evocarea noastră ni i-am amintit pe toţi şi pe toate, băieţi şi fete, profesori şi profesoare. S-ar fi cuvenit să scriem un roman bogat în evenimente şi momente deosebite din viaţa tuturor, cuprinzând şi cei 50 de ani de bucurii şi dureri, de împliniri şi deziluzii. I-am deplâns pe cei trecuţi şi cele trecute în eternitate.

La revederea împlinirii a 45 de ani, una din premiantele clasei de fete Maria Velican Vaslui a scris pe tablă "Revederea în iulie 2001". Distinsul nostru profesor de filozofie şi pedagogie a confirmat: "Fie ca reîntâlnirea să se petreacă încă şi la 55 de ani cu sănătate, putere, cu toată înţelepciunea şi noblеţea senectuţii!" sunt vorbele domnului profesor Paul Vasiliu.

Maria Pilat-Mitrea care a organizat festivitatea revederii ca şi continuitatea acesteia aşteaptă împreună cu toţi colegii şi toate colegele prezenţa profesorilor Veronica Vicol, Paul Vasiliu, Ana Obreja Nicolau, Ana Istrate-Baciu cărora le dorim sănătate şi putere.

De Ziua Învăţătorului, florile recunoştinţei noastre le dăruim tuturor învăţătorilor de pretutindeni.

Prof. Zenobia BOGZA

CONCORDIA 2000

Această fundaţie, creată la sfârşitul anului 2000, este o fundaţie non -guvernamentală şi non - profit, înfiinţată din nevoia implicării în rezolvarea unor probleme sociale, umanitare, educative semnalate la nivelul oraşului.

Din fundaţie fac parte în primul rând cadre didactice, ingineri, medici sau, pur şi simplu, persoane extrem de disponibile şi bine intenţionate.

Câteva dintre iniţiativele din această primă jumătate de an: ajutorul oferit unor copii cu prilejul sărbătorilor de iarnă, implicarea în organizarea Balului de Cristal de la Palatul Copiilor, sprijinirea unor elevi talentaţi (Sânziana Stoiana - Colegiul Tehnic Forestier, Ana-Maria Diacu şi Corina Mariş - Liceul de Artă), lansarea lucrării "Un dicţionar al *managementului Şcolii*" a profesorilor Niculina Niţă, Costache Stafie şi Adrian Sescu, participarea la Simpozionul pe teme educative de la Suceava (prof. Puşa Roşanu).

Pentru perioada următoare "Concordia" îşi propune: organizarea Zilei Învăţătorului (1 iulie 2001) şi a Taberei "Ecolo Concordia" (în colaborare cu un grup de tineri belgieni - se intenţionează amenajarea unui mini-campus de petrecere a timpului liber în zona Cârloman).

Sub deviza "Salvaţi-ne de betoane", vor fi iniţiate acţiuni de protejare a mediului înconjurător, dar şi activităţi educative menite să înlăture violenţa, indiferenţa, vulgaritatea din comportamentul adolescenţilor şi al tinerilor.

Cam atât pentru moment! Cu siguranţă că veţi mai auzi despre CONCORDIA 2000. Pe curând!

MATEMATICĂ ŞI ÎNŢELEPCIUNE

Mult disputata carte intitulată "LECŢII DE ANALIZĂ MATEMATICĂ" aparţinând renumiţilor matematicieni nemţeni citaţi în ordine alfabetică: prof. emerit Gh.Dumitreasa, prof. univ. dr. V. Postolică şi prof. gr. I V. Ţifui a fost recent publicată prin consensul autorilor de editura Matrix Rom din Bucureşti, fiind unanim recunoscută ca o lucrare fundamentală pentru elevi şi profesorii de matematică în pregătirea curentă, îndeosebi cea vizând examenele de bacalaureat respectiv de admitere în învăţământul superior şi olimpiade.

Comparativ cu ediţiile anterioare (1986,1992), conţinutul cărţii a fost revăzut şi actualizat, fiind alcătuit din noţiuni fundamentale, exerciţii şi probleme pentru examenele de bacalaureat, admiterea în învăţământul superior şi concursurile şcolare, diferenţiate pe trei nivele şi însoţite de soluţii adecvate.Prin conţinut şi expunere, această carte poate fi folosită ca un veritabil manual de Analiză Matematică adaptabil la orice schimbare survenită în programele analitice corespunzătoare.

FRĂMÂNTĂRI EDUCAŢIONALE

(Urmare din pag. 1)

s-ar prezenta de pe poziţii competitive, nu poate s-o facă în mod convingător dacă achiziţiile spirituale, dacă şcoala şi oamenii ei nu vor fi aşezate la locul cuvenit şi nu se vor bucura de respectul cuvenit (ar merita să "tragem cu ochiul" la ceea ce au făcut japonezii imediat după războiul devastator).

Procesul de construcţie sau reconstrucţie culturală porneşte de la descrierea şi analiza modului în care componentele culturale sunt "captate" de la nivel social general spre cel concret, al organizaţiilor, grupurilor sau indivizilor, care dintre aceste concepte culturale devin dominante şi respectate.

Să aibă oare legătură această timidă pledoarie cu necesitatea de a ne întoarce cu faţa spre şcoală şi dascălii săi, măcar acum pentru ZIUA ÎNVĂŢĂTORULUI, atât de veche - ca tradiţie în timp - şi atât de dureros omisă?!

Invitaţie la Ziua Învăţătorului

Inspectoratul Şcolar Neamţ, Casa Corpului Didactic, Consiliul Local Piatra Neamţ şi Fundaţia "Concordia 2000" invită cadrele didactice la festivitatea dedicată "ZILEI ÎNVĂŢĂTORULUI", pe data de 1 iulie, ora 13.00, la Terasa Gospodinelor.

Înscrierile se pot face la sediul C.C.D., până la data de 25 iunie a.c.

Informaţii suplimentare la telefon 223885.

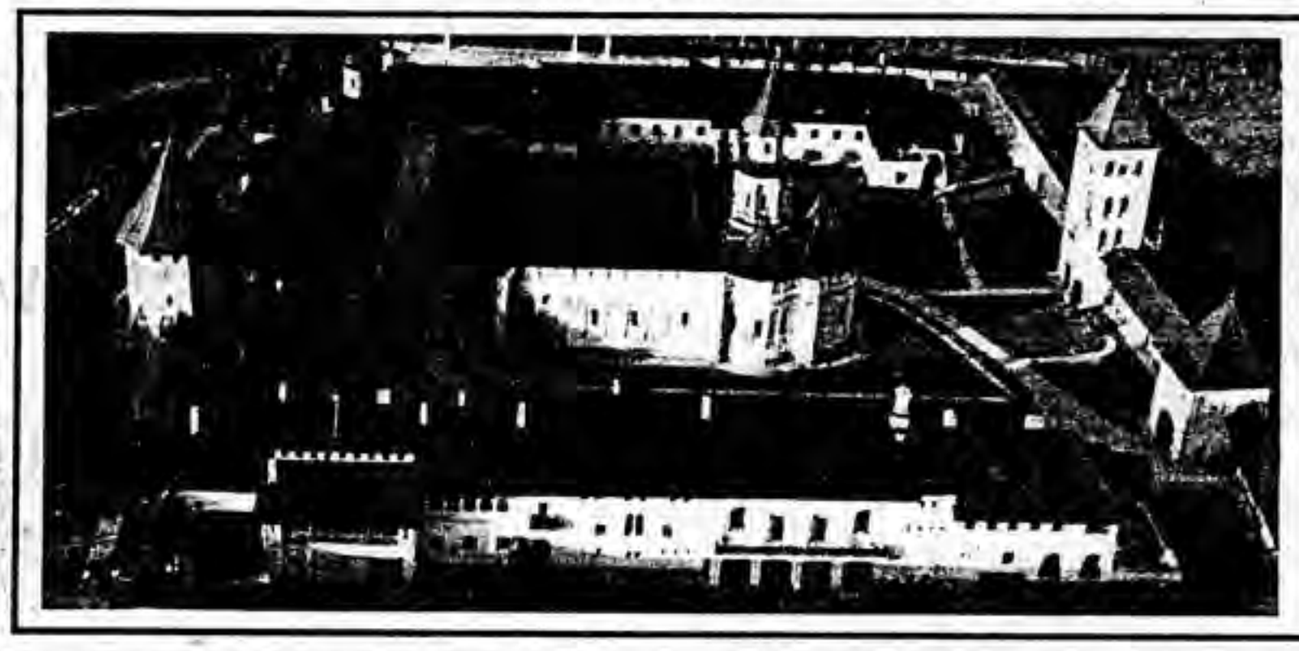

Mănăstirea PUTNA

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Portret de dascăl: *Lidia MANDRIC*

O personalitate proeminentă a şcolii nemţene din deceniile de curând trecute este doamna Lidia

acum, în rugat-o destăinui de dasc românești.

Dan Agrigoroae (D.A.): - Ce a însemnat şi ce înseamnă învăţământul pentru dumneavoastră ?

Lidia Mandric (L.M.): - Existenţa mea viaţa şcolii, pe care am tament, iar profesia de şi a rămas pasiunea vieţii că a fi învăţător nu e o ocaţie cu un uriaş ţel: e în noi mai frumos şi şi drept de la dragostea er îl respirăm la respectul rlalţi, ne-au învăţat să le ăn mama, şi din şcoală menirea sa, dascălul este ncurajează, cu iubire şi taneitatea şi iniţiativa spiritul de observaţie, entru cunoaştere, eprinderi de muncă şi de comportare necesare întregii vieţi.

D. A.: - Ce satisfacţii deosebite v-au oferit munca de dascăl şi cea de inspector şcolar ?

L. M.: - Pe lângă trecătoarele necazuri, cei 37 de ani de activitate s-au încheiat şi cu durabile satisfacţii în munca desfăşurată cu numeroasele generaţii de copii, precum şi în colaborarea cu inimoşii învăţători nemţeni, tineri şi vârstnici, care cu demnitate se prezentau în faţa elevilor, trăiau pentru şi prin elevii lor.

Ca inspector şcolar, împreună cu colegii mei am luptat pentru depăşirea mediocrităţii, astfel ca instrucţia şi educaţia să dea roade până în cele mai îndepărtate şcoli ale judeţului. Ne-am străduit să nu rămânem în urma timpului pe care l-am trăit. Un semn îl reprezintă numeroasele articole publicate în presa de specialitate, lucrările metodice publicate pentru învăţământul primar, unele manuale şcolare pentru matematică şi limba română, precum şi alte colaborări, care au aşezat învăţământul nemţean la un loc de cinste în istoria învăţământului românesc.

D. A.: - Ce sfaturi daţi colegilor noştri mai tineri ?

L. M.: Cu modestia omului care a pătruns profund problemele şcolii, îi sfătuiesc să fie stăpâni pe tehnicile de cunoaştere a copilului şi să le aplice fiecăruia în parte, prescriindu-le, precum medicul, tratamente pedagogice diferenţiate. Să asigure un climat deschis şi inovator în cadrul lecţiilor. Să abordeze cu tact dificilele probleme ale educaţiei copilului, în întâlnirile cu părinţii, câştigându-i pe aceştia pentru importanta muncă de educare şi formare armonioasă a tineretului. Să lupte pentru continua perfecţionare profesională, fără să uite că elevii au simţul intuiţiei, ei acceptă şi iubesc educatorul pentru ceea ce este, nu pentru ceea ce ar vrea să pară.

D. A.: - Ce aţi dori să ne mai spuneţi ?

L. M.: - Aş adăuga că toată viaţa n-am încetat să învăţ, ştiind că înveţi învăţând pe alţii, iar pentru ca să-i înveţi pe alţii trebuie să înveţi tu toată viaţa. Sufăr când aud vorbindu-se negativ la adresa şcolii şi a unor colegi. Îmi pare rău că n-am putut face tot ce aş fi dorit să fac pentru elevii, colegii şi şcoala nemţeană. Sunt sigură însă că urmaşii noştri se vor strădui să selecteze şi să păstreze tot ce a fost bun din învăţământul tradiţional şi să clădească noul ce va fi de folos şcolii şi elevilor. Le doresc sănătate, putere de muncă şi cât mai multe satisfacţii.

A consemnat
Dan AGRIGOROAE

Despre metoda dogmatică sau despre deschiderea care închide

Structura conceptuală a filosofiei lui Lucian Blaga este

iraţionalul, [illegible]

Nu mai puţin severe au fost atacurile venite din partea teologilor pentru care filosofia blagiană vulgarizează spiritul teologic, secularizează şi desacralizează.

Într-o recentă dezbatere (mai 2001 - Comemorare Lucian Blaga - Casa personalului didactic) am realizat necesitatea unei oarecare clarificări îndeosebi asupra dogmei, concept deosebit de controversat.

Pe un fond de aprehensiune (cu rădăcini în trecutul medieval al filosofiei) orice analiză a dogmei plăteşte inevitabil preţul răstălmăcirii sau al negării. Este lăudabilă îndrăzneala lui Lucian Blaga de a reabilita filosoficeşte acest cuvânt proscris, recuperând sugestiile de inteligibilitate pe care el le conţine.

Să precizăm, deci, că pentru Lucian Blaga filosofia este neapărat metafizică, căci nici o tentativă de soluţionare a problematicii nu conferă certitudine, ba mai mult, eventualele soluţionări trebuie să apară tot ca o sursă de întrebări. Pentru a depăşi jena intelectuală generată de atare fizionomie a ideaţiei, apelul la metafizică este apelul la un anume nivel de finalizare a cunoaşterii: "Filosofia fără de idei metafizice rămâne ca un aluat care nu dospeşte". Dacă nu acceptă această strategie, filosofia rămâne condamnată la rătăcire prin arhipelagul circadic al pozitivismului. Prezenţa hipnotică a teologiei îi este filosofiei la fel de dăunătoare ca şi tentaţia de trasformare a ei într-o "ştiinţă severă".

"Formula dogmatică" este o soluţie metodologică "a relevării şi ocultării", un fel de "fenomenologie criptică a obiectului" ţinând de "strania ambivalenţă a naturilor esenţial antinomice" (Eomul dogmatic). Blaga se distanţează de înţelesul creştin al dogmei, înţeleg care sugerează ideea adevărului absolut, înţeles cu o semnificaţie hieratică, "singura revelaţie cu constelaţie fixă".

Pentru o deshidere mai cuprinzătoare a înţelesului, considerăm oportună analiza istoriei acestui concept în contextul evoluţiei creştinismului timpuriu. Această analiză confirmă constatarea făcută de Lucian Blaga şi remarcată de comentatorii problemei (V. Sergiu sau Al. George: "Arhaic şi universal"): *în istoria gândirii în general, chiar şi în cea a ştiinţei, "au răzbătut ideile care din punctul de vedere al inteligenţei omeneşti sunt cele mai absurde"*. Mai mult, evaluarea unei ideaţii oarecare şi a

"criteriu [illegible] erele lor [illegible] matică a [illegible] anţă în [illegible] lucrării. [illegible] onalului [illegible] poate fi [illegible] docvent: [illegible] te ideile [illegible] eretice". [illegible] estare a [illegible] soluţii [illegible] este cea [illegible] emenea [illegible] Magul, Menandru, Saturnin, Vasilide şi alţi gnosticieni. Elementul lor comun a fost tentativa de explicare pe calea mistic-raţionalizantă a unirii hipostatice şi a celor trei naturi într-o fiinţă unică dar cu trei persoane (Sfânta Treime).

Sinodul de la Niceea (325 e.n.) ia atitudine pentru apărarea "perihorezei" (Trinitatea şi unitatea lui Dumnezeu), criticând şi combătând arianismul (rezia iniţiată de episcopul Arie din Alexandria), care încercase o explicaţie logic-raţională a relaţiei Dumnezeu-Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, dând o formulare inteligibilă dublei naturi a persoanei lui Hristos, dumnezeiască şi omenească în acelaşi timp (Teza unirii hipostatice a celor două "firi").

Prin procedee catafatice (afirmative), arianismul conferea lui Dumnezeu Tatăl calitatea de principiu necreat, separând Fiul de Tatăl Ceresc şi făcând din Fiu cea dintâi "creatură din cele ce nu erau" (V. Isidor Todiran şi I. Zagrean, "Teologia dogmatică").

Pentru "soluţionarea" arianismului care produsese o adevărată criză intelectuală s-au mobilizat forţe impresionante, însuşi împăratul Constantin cel Mare intervenind pentru influenţarea arienilor. Rezultatul disputei istorice confirmă constatarea privind convertirea raţionalului în iraţional şi postularea dogmei, căci s-a convenit asupra acceptării unei soluţii exemplificată prin concepţia Sfântului Maxim Mărturisitorul: "Misterul lui Hristos rămâne ascuns şi nu poate fi scos la iveală nici de cuvânt, nici de minte, ci chiar spus rămâne negrăit şi chiar înţeles rămâne necunoscut".

Se impune, deci, în metafizica ulterioară a acestei perioade o strategie de respingere şi de condamnare a explicaţiilor care se întemeiază apodictic. Acestea sunt înlocuite cu structuri intelective din domeniul logicii aporeticului pentru conservarea şi potenţarea cripticului denumit de Lucian Blaga "mister deschis".

Unii teoreticieni ai religiei (Dumitru Stăniloae) au interpretat analizele filosofului ca un atac la demnitatea bisericii, deşi Lucian Blaga îşi precizase punctul de vedere (v. Despre conştiinţa filosofică). El se arăta interesat de explicarea traiectoriei fenomenului dogmatic care acţionează ca un "principiu de selecţie" şi instaurează un "timp al dogmaticului". Aceasta corespunde apetitului dogmatic caracteristic nu numai unei perioade istorice, ci şi unei specific umană generează îndoiala cartezian la fel de necesar ca şi apetitul dogmatic, reiterând dualitatea unei naturi pasionată deopotrivă de adevăr ca şi de mister.

Totodată, realitatea se manifestă ea însăşi ca alcătuită dintr-un plan al aratatului al "fanicului" care se livrează cercetării dubitative şi unul al ascunsului, al "cripticului" pe care metoda dogmatică îl traduce sub semnalul deschiderii care închide.

veritabile nevoi umane, nevoia de mister. Se justifică o dată în plus definiţia blagiană dată omului: fiinţă între mister şi pentru revelare.

Arhitectura afectivă şi intelectivă

Prof. dr. D.D. URSACHE
Liceul Economic Piatra Neamţ

Mănăstirea VORONEŢ

NU POŢI DEVENI DECÂT CEEA CE AI NOROCUL SĂ FII

* Interviu cu d-na prof. Dumitriţa Răducu

*** -Stimată doamnă prof. Răducu, când şi cum aţi ajuns director al Casei Corpului Didactic?**

Dumitriţa Răducu: Am dat două concursuri pentru ocuparea acestui post: unul cu dl. ministru de atunci Virgil Petrescu, în aprilie 1997 şi încă unul, după ce a venit la conducerea MEN dl. prof. univ. dr. Andrei Marga în iunie 1998.

*** -Se spune că de curând v-aţi depus demisia. E adevărat?**

D.R.: -Nu mi-am depus demisia. Am cerut eliberarea din funcţie din următoarele trei motive: mi-e dor de catedră ■ am mai multe obiective pentru anii ce vin: să mai fac un copil, să construim o casă, să-mi public cel de-al doilea volum de versuri care se va numi "Atunci când pleacă vulturii"... ■ consider că e firesc în lumea românească de azi, ca valul furtunii cadriste să fi ajuns acum şi la mine.

*** -Şi cum aţi primit vestea schimbării dvs. din funcţie?**

D.R.: -Desigur, mi-ar fi plăcut să fiu anunţată cu cinci minute înainte de către prietenii mei buni, dar mă mândresc cu faptul că acest moment m-a găsit pregătită. Am învăţat că înţeleptul trebuie să fie pregătit pentru orice fel de soartă şi că doar unii pot înţelege să piardă frumos.

*** -Aveţi ceva de raportat la acest bilanţ?**

D.R.: -Mă mulţumeşte gândul că în urma trecerii mele va rămâne măcar înfiinţarea Editurii Alfa şi a revistei "Apostolul", revista cadrelor didactice din judeţul Neamţ, care a ajuns la numărul 27, graţie susţinerii financiare a SLI Neamţ, precum şi a colaboratorilor noştri de la catedră.

*** -Bănuiesc că a fost o experienţă benefică...**

D.R.: -Funcţia de manager devine periculoasă dacă n-ai simţul măsurii şi al umorului! Da, cred că este o experienţă pozitivă, pentru că am participat la toate cursurile posibile şi imposibile de formare de formatori - la module pentru inspectori, directori şi profesori, din care am învăţat foarte multe, fără să rup total legătura cu catedra.

*** -Vă reproşaţi ceva după această experienţă?**

D.R.: -Multe: că am crezut din tot sufletul meu că se va schimba măcar ceva radical în sistemul de perfecţionare a cadrelor didactice ■ că n-am dus poate o politică destul de agresivă în dobândirea de fonduri bugetare şi extrabugetare ■ că n-am putut deveni ceea ce n-am fost niciodată: "ŞEFA" (probabil că eu am altă accepţie a conceptului de "manager").

*** -Bântuie cumva pe aici şi un cuvânt în loc de concluzie?**

D.R.: -Sunt tristuţă şi deloc originală, deci parafrazez: Doresc bunilor mei colegi să le fie mai bine fără mine, decât le-a fost cu mine în cei patru ani cât le-am fost director.

*** -Mulţumesc pentru vorbire.**

D.R.: -Să vă dea Dumnezeu sănătate şi inimă bună!

A consemnat Mircea ZAHARIA

Portret de dascăl: *Elisabeta STAMATE*

În ianuarie 1941, [illegible] împlinisem 7 ani. Ştiam că în toamnă voi merge la şcoală în

eu. Uneor [illegible] ca mama [illegible]

Şi a [illegible] 1941, oda [illegible] mult înai [illegible] ce trebuia [illegible] multe sfaturi, mai completa şi tata. Ce mai, eram primul copil din familie care mergea la şcoală.

A doua zi, luni, după ce m-am sculat şi mi-au mai dat unele sfaturi, au plecat cu [illegible] şcoală am plecat cu [illegible], şi el tot în clasa I. Am [illegible] ta bisericii, apoi am [illegible] puntea de peste pârâul [illegible] t, am urcat dealul la [illegible] re. În curtea şcolii, nici [illegible] lină.

[illegible] lo, în dreptul uşii, [illegible] procedăm. Doamna [illegible] it glas de copii şi a [illegible] ne-am speriat. Ne [illegible] ut:

[illegible] la ora asta se vine la [illegible]

[illegible] t, am răspuns eu cu [illegible]

[illegible] rziat?

[illegible] punte mai mult.

[illegible] târziaţi şi să porniţi de acasă spre şcoală mai devreme. Hai, intraţi în clasă!

Am intrat. Nu mai văzusem cum arată o sală de clasă. Era curat, mirosea a var proaspăt, băncile erau lungi, încăpeau mai mulţi elevi. Am început să-mi revin. Mă gândeam în care bancă mă va trimite, mai cu seamă că întârziasem. Am fost luat de mână şi aşezat în prima bancă, între două fete. Le cunoşteam. Nu m-am aşteptat la aşa ceva. Mi se întrerupsese respiraţia, simţeam că mă sufoc de emoţie şi de ruşine. Îmi făceam tot felul de probleme. Îmi ziceam că i-a spus mama, poate, că-s obraznic şi "să pună şaua pe mine" de la început. Mă rog, nu găseam nici o explicaţie sigură.

Doamna învăţătoare era spirt, umbla prin clasă ca argintul viu de la o bancă la alta, ne purta cu multă răbdare mâna pe plăcuţa de scris, ne vorbea frumos. Avea o dicţie foarte clară. În cei trei ani m-am convins că nu-i plăcea să lase lucrurile lucrurile neclare, nelămurite. Toate orele erau frumoase, atractive, dar pentru mine lecţiile de citire şi de istorie aveau un farmec aparte.

În cei trei ani cât ne-a învăţat carte - războiul şi refugiul ne-au despărţit - cât şi în cei care au urmat, am înţeles de ce doamna noastră învăţătoare era atât de respectată în sat, în comună.

Pe mine mă încântau minunatele ore desfăşurate de către inegalabila noastră învăţătoare. Acasă, la joacă cu copiii, îmi plăcea să o fac pe învăţătorul. Urmărind-o pe doamna noastră învăţătoare zi de zi, an de an, ca elev, am început să doresc să ajung şi eu învăţător, să lucrez cu copiii. Şi dorinţa mi s-a îndeplinit peste ani.

Eram în anul III, la Şcoala Normală (Pedagogică) din Piatra Neamţ, când am început să facem de serviciu la aplicaţie (clasele primare) şi să ţinem primele lecţii. Mă străduiam să fiu sobru, curat şi frumos îmbrăcat, să fiu relaxat în faţa elevilor. Doar purtam cu mine, în memorie, imagine fostei mele învăţătoare.

Profesorul meu de Pedagogie de la Şcoala Normală, domnul Anton, ne spunea mereu că cei mai mari judecători, pentru dascălul de la catedră, sunt copiii: "Câţi ochi, tot atâţia judecători".

Sunt mândru că am avut o asemenea învăţătoare. În viaţă, întotdeauna am vorbit cu respect despre Învăţătoarea mea, doamna Elisabeta Stamate, ceea ce, de fapt, fac şi în prezent. Este aici, lângă noi şi printre noi, la frumoasa şi respectabila vârstă de 92 de ani. La mulţi ani, stimată doamnă învăţătoare! Vă mulţumesc pentru faptul că, atunci când v-am fost elev, aţi avut asupra mea o influenţă deosebită, fapt care m-a marcat pozitiv, atât de puternic încât nici o altă profesie nu mi-ar fi plăcut. Şi am lucrat la catedră 48 de ani (1952-2000), ca învăţător la început, apoi ca profesor de istorie. Am încercat, pe parcursul anilor, să fiu punctual şi corect, aşa cum era fosta mea învăţătoare.

Profesor Vasile URÂNCEANU

ȘCOALA NR.1 PIATRA NEAMȚ LA MOMENT ANIVERSAR

O educație bună este

oameni.

În perioada 7 - 9 iunie 2001 elevii și cadrele didactice de la Școala Nr.1 din Piatra Neamț au sărbătorit 80 de ani de la înființarea acestui lăcaș de cultură. Anul de naștere al școlii, considerată de întemeietorii ei "un nou templu de cultură și educație", îl reprezintă data de 1 septembrie 1921. Având sediul în str. Victoriei, la început Școala a funcționat sub numele de "Școala primară mixtă nr.3" din cartierul Mărăței. Inițiatorul noului local de învățământ a fost învățătorul Gheorghe Nicolau (1858-1925), o personalitate marcantă a vieții culturale locale. El a

arul

ni, să

toriei

fost

re a

26. La

ă săli

ciclul

vente

, dar

1934

conducerea școlii revine profesorului Vasile Dorohonceanu, care s-a confruntat cu numeroase greutăți legate de lipsa de fonduri, de mobilier, de sărăcia familiilor care-și dădeau copiii la școală.

Al doilea război mondial și-a lăsat amprenta nefastă și asupra Școlii primare din cartierul Mărăței: deteriorarea bazei didactice, sărăcia familiilor, slaba frecvență a copiilor în școală etc. Destinele școlii au fost preluate de prof. Vasile Gaboreanu care a fost nevoit să mute elevii într-o altă clădire din apropiere pentru că mare parte din vechiul sediu fusese distrus de război. Din rapoarte rezultă clar faptul că această școală a avut cel mai mult de suferit de pe urma războiului.

Din 1946 prof. V. Dorohonceanu a revenit la conducerea școlii și a încercat să rezolve toate problemele cauzate de efectele războiului. După doi ani a fost înfăptuită noua reformă școlară în baza căreia s-a trecut la învățământul obligatoriu de 7 ani , instituția purtând numele de "Școala Generală de 7 ani Nr.1". În anul școlar 1959-1960 a început construcția noului local de școală cu 8 săli de clasă care funcționează și astăzi.

Este foarte greu să cuprinzi în câteva rânduri munca tuturor cadrelor didactice care și-au desfășurat activitatea, pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp, în nobila meserie de dascăl. Putem menționa însă numele celor care au condus destinele acestei școli de-a lungul deceniilor:

1.Tomulescu Gheorghe
2.Teofanescu Aristotel
3.Cristescu Ștefan
4.Gaboreanu Vasile
5.Moldovanu Vasile
6.Dorohonceanu Vasile
7.Grapa Constantin
8.Cazacu Constantin
9,Burtea Rarita
10.Cerescu Mihai
11.Tatiana Antonovici
12.Ermilia Chiruța
13.Doina Popescu

A consemnat
prof. Cristina BĂLĂNESCU

Impresii la aniversare:

■ **"Ce fantastic! Timpul curge în sens invers!** La mulți ani!"

(prof. Ermilia Chiruța)

■ **"Cu multă stimă și respect.** La mulți ani **Șc. Nr.1 Piatra Neamț!"**

(prof. Tatiana Antonovici)

■ **"Un moment omagial și un destin pe măsură"**

(prof. Mihai Cozma)

■ **"Am făcut parte din primele generații de elevi care au învățat în această școală. Am revăzut cu plăcere și nostalgie vechiul local de școală care împlinește acum 80 de ani. Actualilor elevi le doresc să aibă rezultate bune și să se pregătească pentru a deveni adevărați oameni.**

(Ioan Corbu, pensionar)

Mănăstirea DRAGOMIRNA

Mihai Eminescu văzut de Victor Țăranu

La

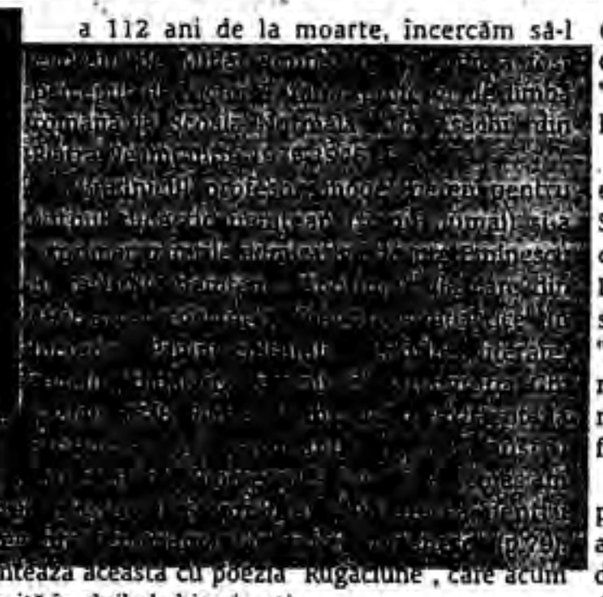

a 112 ani de la moarte, încercăm să-l înainta desăv mântu Argumentează această cu poezia "Rugăciune", care acum este folosită în slujbele bisericești.

Remarcă, printre primii, că "Eminescu a cunoscut atâtea idei și concepții filosofice din vastele sale studii", cărora "le-a dat toată strălucirea artei" (p.133). Mai mult, apreciază că "Eminescu este un model" de creator de poezii în care "concepții filosofice sunt sensibilizate" (p.156). Citând capodopere universale precum "Iliada, Divina Comedie, Faust sau Luceafărul lui Eminescu", consideră: "cu Eminescu ne-am afirmat, într-adevăr, chiar în fruntea literaturii altor popoare" (p.128).

Aderând la ideea "Eminescianismului" ca resort al emancipării culturii românești (lansată de Eugenia Speranția în 1929), a anticipat ideea "Spațiului Eminescu", conceptualizată de Mihai Drăgănescu în 1989. "Spațiul Eminescu" este consonant, analog cu "spațiul mioritic" semnalat de Blaga. Cele două "spații" sunt ca două fețe ale "matricei stilistice" românești, unul conținând trecutul (cel mioritic) și celălalt determinând viitorul creației românești, așa cum "viitorul și trecutul sunt a filei cu două fețe", cum zice Eminescu.

Victor Țăranu îl vede pe Eminescu "ca un astru puternic, strălucitor pe firmamentul literaturii noastre, aruncând înainte-i scântei pururea aprinse" (p.142). Unele dintre aceste scântei aruncate înainte, în viitor, au aprins deja veritabile talente poetice printre "ținutașii Neamțului", cum ne dezmierda Poetul nostru național. Sperăm să mai aprindă din ce în ce mai multe și mai luminoase, în veacul și-n mileniul pe care le-am început!

Profesor Traian CICOARE

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

INSTITUȚIILE EXTRAȘCOLARE ȘI PREDAREA LITERATURII ÎN ȘCOALĂ

4. BIBLIOTECILE PUBLICE (continuare din numărul precedent)

Cunoașterea și mânuirea instrumentelor de informare

P

rincipalul instrument de informare pe care biblioteca

matic

cărți,

ocupă

ție de

le în

șa de

ă știe

la ce

unt și

mai

ușura

radul

alte

itrina

numele volumele menționa găsirea ei în raft), sistematic (conține fișele cărților grupate pe domenii, după conținut și oferă cititorului posibilitatea de a cunoaște cărțile, dintr-un anumit domeniu, deținute de bibliotecă respectivă), pe subiecte (ajută cititorul interesat să afle ce cărți posedă biblioteca cu noutăți, obiectul informativ, liste bibliografice, bibliografii adnotate etc.

Toate aceste instrumente prezentate aici au fost completate, în ultimii ani, cu altele moderne și, în special, cu acelea oferite de calculator, bineînțeles, în acele instituții care dispun de asemenea mijloace.

Manifestările organizate de către bibliotecă

S-a crezut multă vreme și încă se mai crede de către cei care nu trec pragul acestor instituții că biblioteca este un fel de centru de închiriere a cărții, iar bibliotecarii sunt niște simpli tejghetari. Lăsând la o parte așa-zisele manifestări cultural-educative practicate în ultimii cincizeci de ani (deși au existat și atunci activități deosebit de interesante și apreciate de oamenii de carte), trebuie să spunem că există o multitudine de forme ale acestei instituții, care are în centrul preocupărilor cartea, forme ce pot fi realizate cu ajutorul autorilor, editorilor, criticilor și istoricilor literari, al altor oameni de cultură și artă, față de care manifestă interes un număr mare de cititori, printre aceștia numărându-se și mulți elevi. Dintre acestea menționăm: expoziția sau salonul de carte (mai recent, se organizează târgul de carte, la realizarea căruia, uneori, sunt consultați și specialiștii din biblioteci, sau se desfășoară chiar în sălile acestor instituții, când dispun de spații adecvate), prezentarea sau lansarea de carte, în prezența autorului, editorului și cu participarea unui critic literar, seratele literare la care se pun în discuție cărți și autori etc. Indiferent de manifestarea organizată, participarea elevilor nu trebuie să fie întâmplătoare și, mai ales, nu trebuie să se stabilească o anumită regie a desfășurării (formularea unor întrebări de către profesori care să fie puse de către elevi celor care participă la întâlnire, de exemplu). Opinăm pentru o pregătire prealabilă, printr-o conlucrare a profesorului cu bibliotecarul, dar aceasta trebuie să aibă în vedere stabilirea scopului, a conținutului, a modalităților de realizare și de desfășurare a acestor manifestări. Profesorul trebuie să fie acela care va impune anumite exigențe în pregătirea și desfășurarea acestora: să fie puse în discuție cele mai valoroase cărți, să se respecte particularitățile de vârstă ale elevilor, să se aibă în vedere prevederile programei școlare și, nu în ultimul rând, interesul și preferințele elevilor. Școlarii pot participa și la alte activități ale bibliotecii organizate independent de școală. În acest caz, profesorul își va pregăti învățăceii din timp, comunicându-le despre ce temă/carte se va discuta, ce personalități vor fi prezente și, în funcție de aceste date, li se va oferi copiilor o mică informare despre cartea sau autorul respectiv, încât să trezească interesul și curiozitatea acestora față de ceea ce urmează să se întâmple la bibliotecă. (va urma)

Constantin TOMȘA

GRUPUL ŞCOLAR ECONOMIC-ADMINISTRATIV

UN DECENIU DE ÎNTREBĂRI, CĂTRE UN MILENIU DE RĂSPUNSURI

MESAJ LA CEAS ANIVERSAR

Dacă aniversarea a zece ani de la înfiinţarea acestui liceu nu reprezintă foarte mult din punctul de vedere al vechimii lui, evenimentul impresionează, în schimb, cu atît mai mult, cu cît în acest destul de modest interval de timp Grupul Şcolar Economic Administrativ din Piatra Neamţ a consemnat un număr cu adevărat remarcabil de realizări, împliniri şi performanţe în istoria învăţămîntului nemţean.

Calitatea deosebită a procesului instructiv- educativ desfăşurat în acest aşezămînt de cultură e confirmată în modul cel mai evident de generaţii întregi de foşti elevi ai acestui liceu, care au devenit între timp specialişti de marcă - economişti, jurişti, profesori - ce îl reprezintă cu cinste şi care- lucru semnificativ- revin întotdeauna cu bucurie şi recunoştinţă în mijlocul celor care, cu deosebită măiestrie, i-au format ca profesionişti şi ca oameni.

Sunt suficiente motive ca Grupul Şcolar Economic Administrativ din Piatra Neamţ să se bucure de acest ceas aniversar şi pentru ca- în ceea ce mă priveşte- să îi urez, la rîndul meu, tot mai multe şi mai prestigioase împliniri în misiunea nobilă de a instrui tînăra generaţie, în aşa fel încît să formeze Oameni care să facă întotdeauna cinste liceului, oraşului şi ţării lor.

Prof. Emil CREANGĂ
Inspector Şcolar General

"SUNTEM ÎMPREUNĂ O ECHIPĂ"

*** Interviu cu dl. director Ioan Niţă ***

Rep: Cum vă simţiţi, avînd funcţia de director al Liceului Economic din Piatra Neamţ?

Ioan Niţă: Mîndru, dar şi încărcat de multe responsabilităţi pentru a menţine şi, de ce nu, pentru a ocupa un loc mai bun în rîndul liceelor din judeţ. Să nu uitaţi însă că acest lucru depinde în mare măsură şi de voi, de modul în care munciţi, cît şi de comportamentul pe care-l aveţi atît la şcoală cît şi în afara şcolii.

Rep: În calitate de director, ce consideraţi că ar mai trebui făcut în liceul nostru?

Ioan Niţă: De făcut ar trebui făcute multe lucruri deosebit de importante şi necesare. Am speranţa că, transferînd parte de putere către voi, elevii, prin Consiliul elevilor şi către părinţii voştri prin Comitetul de părinţi, să realizăm aceste investiţii strict necesare unui liceu care se respectă: o sală de festivităţi, o sală de sport, o microunitate de deservire publică care să satisfacă cerinţele voastre şi ale noastre ale profesorilor şi să reprezinte şi un centru de instruire practică şi... tot ce mai doriţi voi şi încă eu nu ştiu.

Rep: Ştim cu toţii că sunteţi profesor de fizică. De ce fizica?

Ioan Niţă: Fizică, pentru că îmi răspunde la atîtea "de ce-uri", chiar şi la "de ce iubesc...", "de ce e cerul albastru...". De ce fizică? Poate pentru că am îndrăgit acest obiect încă de cînd eram elev la Liceul Petru Rareş.

Rep: Să înţeleg că fizica este o pasiune pentru dumneavoastră?

Ioan Niţă: Pasiunea poate veni şi după o asimilare impusă, vine după ce un profesor ilustru îţi deschide uşile ce duc spre tainicele frumuseţi ale obiectului respectiv şi îţi stimulează succesele de perspectivă. Eu cred că anii de liceu sunt cei care mi-au determinat pasiunea pentru fizică.

Rep: Credeţi că dacă aţi fi ales altceva aţi fi avut mai multe satisfacţii, cu alte cuvinte regretaţi alegerea făcută?

Ioan Niţă: Nu, nu voi regreta niciodată, chiar dacă acum fizica a fost transformată de unele "minţi ilustre" într-o Cenuşăreasă. Sper totuşi că într-un viitor nu prea îndepărtat studiul fizicii în şcoală să-şi recapete locul.

Rep: Deci vă declaraţi pe deplin mulţumit de ceea ce faceţi?

Ioan Niţă: Nu este recomandabil pentru nimeni să se declare pe deplin mulţumit pentru că astfel şi-ar diminua pasiunea şi căutarea acelui "altceva" ce face ca viaţa să nu fie monotonă şi fără rost. Dacă mai adaug faptul că sunt un rac... pot spune că viaţa mi-a oferit mereu prilejul să reiau drumuri din locul unde m-am retras. Ce-aş putea adăuga? Am aceeaşi soţie- fosta mea colegă de facultate- şi doi copii reuşiţi (cum ar spune fiecare despre copiii săi). Am căutat să-mi "condimentez" şi să-mi "parfumez" parcursul în viaţă astfel încît să mă simt împlinit prin trăirile consumate.

Rep: Credeţi că aţi reuşit în ceea ce v-aţi propus pînă acum?

Ioan Niţă: Mă consider un om care a băut din aproape toate paharele oferite de viaţă: dulce şi amar, dar... rezultanta este pozitivă şi cred că am avut mereu şansa să renasc şi să mă bucur de viaţă. Sunt doar un om!

Rep: Din cele spuse pînă acum pot concluziona că vom avea un sprijin, noi, elevii, în ceea ce vom întreprinde?

Ioan Niţă: Cred că din cele spuse pînă acum aţi reuşit să mă cunoaşteţi cît de cît şi să vă întăresc convingerea că vă voi susţine mai mult decît moral. Suntem ÎMPREUNĂ o echipă, nu-i aşa?

Rep: Vă mulţumim pentru bunăvoinţă şi mai ales pentru timpul acordat!

Ioan Niţă: Şi eu vă mulţumesc! Pentru cîteva clipe am dat timpul înapoi cu cîţiva ani, vibrînd cu intensitatea trăirilor voastre. Sper să ne ajute Dumnezeu să realizăm ce ne-am propus.

A consemnat
Roxana IRIMIA

GRUPUL ŞCOLAR ECONOMIC-ADMINISTRATIV PIATRA NEAMŢ

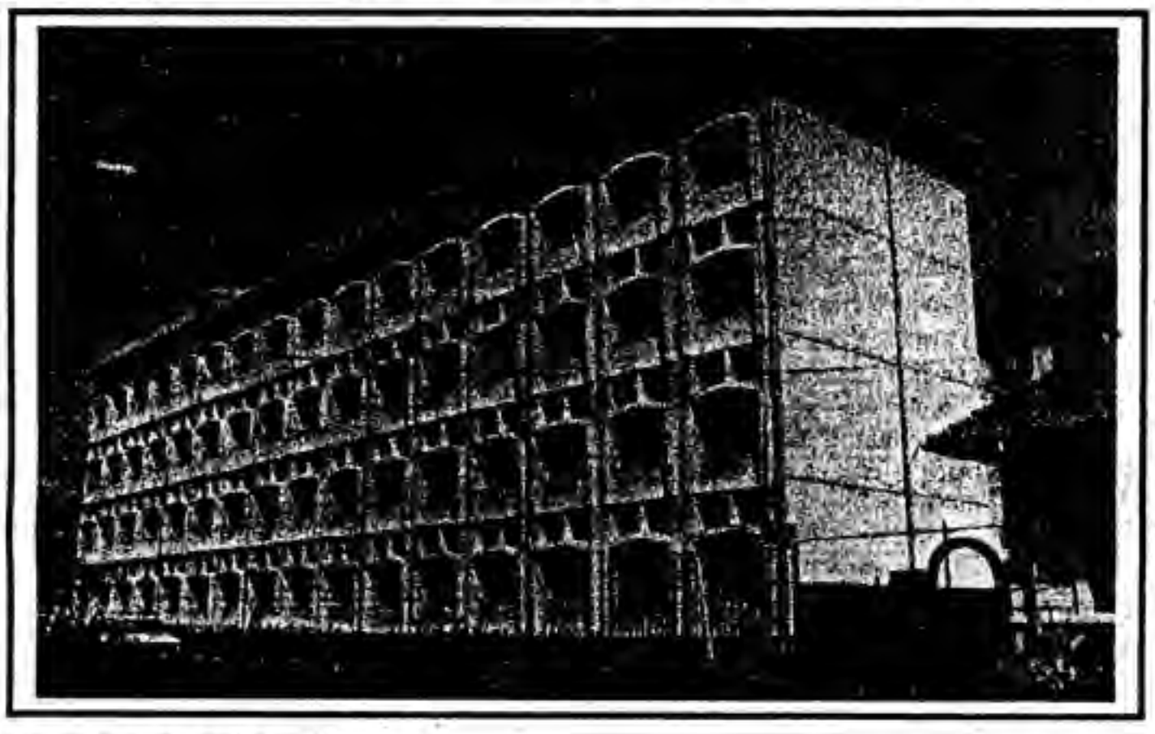

■ Scurtă istorie

Grupul Şcolar Economic Administrativ Piatra Neamţ se află amplasat pe strada Alexandru Lăpuşneanu nr. 16, în cartierul Precista. A fost înfiinţat în anul 1990 prin transformarea profilului construcţii în profil economic al fostului Liceu industrial nr. 5 Piatra Neamţ, fiind singurul grup şcolar care şcolarizează elevi în profil economic şi servicii din judeţ.

■ Prezent şi perspective

În privinţa resurselor educaţionale pe care le are în prezent Grupul Şcolar Economic-Administrativ Piatra Neamţ, menţionăm că aici trudesc peste 100 cadre didactice titulare, majoritatea cu gradul didactic I şi II. În cursul acestui an şcolar, frecventează cursurile şcolii un număr de peste 1400 elevi la următoarele forme de învăţământ: gimnaziu, liceu economic cursuri de zi, liceu teoretic cursuri de zi şi seral şcoală profesională şi şcoală postliceală.

Anual, la concursurile pe meserii, elevii şcolii s-au clasat pe locuri fruntaşe la etapa judeţeană şi naţională, dar cel mai mare cîştig al acestei instituţii de învăţământ este integrarea unei mari părţi a absolvenţilor în economia de piaţă, precum şi continuarea studiilor de către ceilalţi, în învăţământul superior sau postliceal.

Precizăm că la sfîrşitul anului şcolar trecut peste 50% din numărul absolvenţilor învăţământului liceal îşi continuă studiile în învăţământul universitar şi postliceal, iar 82% din numărul absolvenţilor şcolii (liceu, şcoală profesională şi posliceală) au fost asimilaţi într-una din formele pentru care au fost consiliaţi şi pregătiţi: învăţământul superior, postliceal sau piaţa muncii. În cadrul şcolii îşi desfăşoară activitatea, în baza unui protocol, Colegiul de stat profil turism, aparţinînd Facultăţii de Economie şi Administrarea Afacerilor a Universităţii "Al. Ioan Cuza"- Iaşi.

Elevii sunt grupaţi în 54 clase. Conform noului plan cadru din acest an şcolar cursurile liceale sunt structurate astfel: ● filiera tehnologică, profilul economic administrativ, turism şi alimentaţie publică ● filiera teoretică cu specializarea ştiinţe sociale.

Cursurile şcolii profesionale se desfăşoară conform Programului Phare VET în domeniile: ● comerţ şi servicii ● alimentaţie publică, turism şi activităţi conexe ● construcţii şi lucrări publice. Altfel spus, absolvenţii învăţământului gimnazial sunt pregătiţi în următoarele meserii: ● tehnician, activităţi financiare şi comerciale, în turism, alimentaţie publică şi în administraţia publică pentru absolvenţii de liceu, respectiv: comerciant vînzător, bucătar, cofetar- patiser, barman- ospătar, mecanic de întreţinere, constructor finisor pentru absolvenţii şcolii profesionale şi agent comercial pentru absolvenţii şcolii postliceale.

■ Baza materială

Şcoala are o bază materială corespunzătoare cuprinzînd trei corpuri de clădiri: şcoală, cămin-internat, cantină, laboratoare, ateliere şi cabinete, bibliotecă. Cursurile teoretice se desfăşoară în cele 33 de săli de clasă, 6 laboratoare şi 5 cabinete de specialitate. Activitatea de instruire practică se realizează în atelierele şcoală, laboratoare de specialitate şi cabinete dotate cu mijloace de învăţămînt confecţionate, recondiţionate, achiziţionate din venituri extrabugetare.

În ultimii ani s-a reuşit dotarea din fonduri extrabugetare a laboratoarelor de specialitate şi a celor de informatică cu mijloace didactice în valoare de peste 150.000.000 lei (cuptor cu gaz metan pentru laboratorul de patiserie- cofetărie, calculatoare). Conducerea liceului este preocupată de modernizarea sălilor de clasă, a laboratoarelor şi cabinetelor şcolare, dotarea lor cu material didactic corespunzător noului curriculum.

OFERTA ŞCOLII 2001 - 2002

LICEU

Filiera	Specializarea	Nr. clase	Nr. locuri
Tehnologică	Economic	2	50
	Administrativ	1	25
	Turism şi alimentaţie publică	2	50
Teoretică	Ştiinţe sociale	1	25

ŞCOALĂ DE UCENICI

Domeniul	Meseria	Nr. clase	Nr. locuri
Mecanic	Mecanic	1	25
Construcţii	Constructor-finisor	1	25

ŞCOALĂ PROFESIONALĂ

Domeniul	Meseria	Nr. clase	Nr. locuri
Comerţ şi Servicii	Vînzător	1	25
Alimentaţie publică Turism şi activităţi conexe	Bucătar	1	25
	Cofetar-patiser	1	25
	Barman- ospătar	1	25
	Lucrător hotelier	1	25

Absolvenţii învăţământului profesional primesc certificate de calificare cu posibilităţi de angajare în magazine, cantine, restaurante, baruri, cofetării, brutării, hoteluri, cabane turistice sau/şi pot continua studiile liceale la învăţământul seral.

Durata pregătirii este de 2 ani.

Pregătirea practică a elevilor se realizează în cooperare cu agenţi economici pe baza unui contract încheiat de şcoala noastră.

Absolvenţii şcolii de ucenici care au promovat examenul de capacitate pot continua studiile în învăţământul liceal.

FACTORI AI REUŞITEI ŞCOLARE (II)

Învăţarea în echipă premisă importantă a educării pentru viaţă a elevilor

Activităţile desfăşurate în şcoală cu elevii trebuie să-i pregătească pe aceştia pentru integrarea socială şi relaţionarea armonioasă în colectivităţile din care fac parte. Pentru realizarea acestui obiectiv am practicat cu elevii activitatea de învăţare în echipă, constatând cu satisfacţie rezultatele benefice ale acestei forme de lucru şcolară. Nu am folosit acest tip de învăţare în mod abuziv, la orice oră şi la orice obiect, ci doar atunci când am constatat că această metodă de lucru se pretează în favoarea elevilor, pentru afirmarea dorinţei lor de cunoaştere, de autodepăşire. Am reuşit, astfel, să stimulez pe elevii timizi, la participarea activă la actul învăţării, în competiţie cu ceilalţi din echipă, ştiut fiind că succesul este favorizat de colaborare, cooperare, comunicare. Am constatat cum fiecare membru al echipei se bucură de rezultatul obţinut, trece mai uşor peste greutăţi şi capătă încredere în forţele lui, iar ceilalţi învaţă să accepte şi părerile celorlalţi, motivând împreună soluţia aleasă.

Pot afirma că activitatea în echipă nu este uşor de organizat, ci impune o pregătire anterioară minuţioasă. Aceasta presupune: stabilirea performanţelor, fixarea sarcinilor didactice, precizarea responsabilităţilor în cadrul echipei, precizarea timpului optim de rezolvare a cerinţelor. Organizată la întâmplare, activitatea în echipă poate crea o serie de neajunsuri precum: apariţia vedetismului, izolarea indivizilor timizi ori a celor cu ritm mai lent de lucru, acceptarea ideilor unui singur membru al grupului, împărţirea grupului în membri activi şi membri formali.

Deoarece lucrul în echipă este mai greu de evaluat, am avut în vedere să stimulez participarea tuturor membrilor echipei la efectuarea produsului. Totodată, am urmărit evitarea dezordinii în clasă, deoarece activitatea în echipă creează o comunicare mai activă, contraziceri, polemici şi orgolii în susţinerea anumitor argumente. Acest tip de învăţare l-am îmbinat cu învăţarea frontală şi cea individuală. Faţă de aceste forme de învăţare, am constatat că învăţând în echipă elevii îşi pot controla nu numai vocabularul şi nivelul de cunoştinţe, ci îşi modelează caracterul după partenerii din echipă. Cu toţii se mobilizează pentru realizarea produsului final, creşterii performanţei [illegible] celelalte echipe. Lucrând cu elevi în echipă actionez pentru realizarea interdisciplinarităţii, a complementarităţii, spiritul de aprofundare, detaliere şi precizare a obiectivelor pentru diferitele cicluri curriculare. [illegible]

Prin învăţarea în echipă am rezolvat câteva cazuri de dezinhibare la unor elevi timizi (P.M., Sc. A., A.) cât de mobilizare la activităţi a altora certaţi cu disciplina (S. A., C. C., F. B.), dar am oferit şi prilejul afirmării pentru elevii capabili şi conştiincioşi (B. A., H. I., T. A.).

Învăţarea în echipă este foarte eficientă pentru activităţile de recuperare, aprofundare şi evaluare, dar poate fi utilă şi în activităţi de predare-învăţare. Ea necesită o mai temeinică pregătire din partea învăţătorului, care este organizator, dar şi participant alături de elevi, iar satisfacţia este cu atât mai mare, cu cât rezultatele sunt multiple şi performante.

Apreciez că acest tip de învăţare are valenţe formative deosebite şi de aceea sugerez colegilor să beneficieze de aceste avantaje utilizând cu încredere învăţarea în echipă cu elevii ciclului primar.

Vom avea, astfel, convingerea că i-am ajutat pe elevii noştri să se integreze mai uşor în societatea de mâine, când nu vor trăi izolaţi, ci vor fi nevoiţi să-şi rezolve cerinţele în grup, asigurând creşterea competenţei şi originalităţii pentru a se raporta proactiv la provocările vieţii personale, profesionale şi publice.

Înv. Eugenia Vizitiu
Şcoala Nr. 2, Piatra-Neamţ

Rolul evaluării în randamentul şcolar

Oricare cadru didactic trebuie să se întrebe şi să-şi răspundă corect la următoarele întrebări: Ce verific ? Când verific ? Cum verific ? De ce verific ?

"Ce verific ? Esenţialul." "Când verific ? Permanent." "Cum verific ? Continuu şi sistematic." "De ce verific ? Să ştiu pe ce treaptă am ajuns împreună cu elevii mei."

În activitatea pe care o desfăşor mă străduiesc să nu rămână necontrolată şi neapreciată nici o sarcină didactică, pentru ca nici eu, nici elevii mei să nu ajungem pe panta neglijenţei. Faţă de mine sunt mereu critică, aşa că pot să nu admit la alţii ceea ce nu admit la mine. Aşadar sunt într-o continuă evaluare a tot ceea ce este în jurul meu.

Cel mai greu lucru în activitatea pe care o desfăşor este ierarhizarea elevilor clasei după nivelul pregătirii, pentru că pe primul loc pun permanent reuşitele lor, şi, cum diferenţele sunt mici, caut diverse metode de evaluare pentru ca valoarea calificativelor să reflecte realitatea. De exemplu, după dictări zilnice, elevii clasei a II-a îşi cunosc punctele nevralgice şi posibilităţile nevalorificate suficient, îşi însuşesc anumite criterii la care raportează propria lor activitate şi munca celorlalţi colegi, realizează concordanţă deplină între semnificaţia conferită calificativului de către mine şi cea pe care i-o dau ei.

Cuvintele de apreciere sunt cele care încep să justifice un calificativ acordat, sunt nuanţate intenţionat pentru a-l face pe elev să creadă că este bun, dar mai are de muncit pentru a fi şi mai bun. Îl încurajez pentru că îmi place să cred că este mult mai bun, iar mâine îi voi oferi ocazia să mi-o demonstreze.

Sub impactul activităţilor realizate împreună se dezvoltă sfera sensibilităţii morale a elevilor. Apare prietenia dintre elevi, se dezvoltă sentimentul răspunderii, delicateţea, noblеţea şi dăruirea afectivă. Ei capătă încredere, stimă şi ataşament faţă de mine, cu mult curaj vor încerca să fie mai buni, dar să şi ceară ajutor: Cu plăcere acceptă observaţiile şi se vor strădui să se corecteze. Nu-i aşa că şi dumneavoastră vă auziţi elevii spunând adesea: *"Aşa voi face, pentru că mi-a spus doamna (domnul) !"*

Încerc şi cred că reuşesc destul de bine să nu transform într-un duşman elevul care nu a ştiut, nu a înţeles sau, pur şi simplu, nu a învăţat, din anumite motive. Îi spun întâi ceea ce apreciez la el şi, apoi, cu blândeţe şi prietenie, îi arăt ce-ar fi trebuit să ştie, dar mai ales cum ar fi trebuit să înveţe, fără să-l compar cu nimeni, decât cu adevărata lui valoare. În viitorul apropiat el doreşte şi reuşeşte să devină mai bun.

Evaluarea este un lucru foarte delicat. Este uşor de evaluat un test după cerinţe moderne, să fixezi baremele de corectare şi în final să obţii nişte rezultate, dar cât de greu este să-i faci pe elevi să înţeleagă de ce-au obţinut un anumit punctaj, ce, cum şi cât mai au de învăţat. Aprecierea nu trebuie să evidenţieze situaţia de moment, ci să atragă atenţia şi asupra a ceea ce este de aşteptat sau de evitat. Pentru a fi stimulativă şi formativă, aprecierea trebuie să fie şi anticipativă.

Momentul evaluării trebuie să fie aşteptat de către elevi cu emoţie, plăcere şi interes, fapt pentru care îmi propun ca munca mea să aibă rigoare şi sens. După unele evaluări, aud şoapte: *"A vrut să ştie dacă am înţeles"*, *"Vrea să ştie cine scrie corect ortogramele"*, *"Astăzi alege pe cel mai bun povestitor"*... N-am îndrăznit niciodată să le cer să evalueze teste. Cred că ar fi prea îndrăzneţ, dar ca să aprecieze corect munca lor şi a colegilor le-o cer mereu şi văd că sunt corecţi, la fel cât sunt de sinceri. Iar pentru a realiza o evaluare adevărată şi utilă, am mereu în minte proverbul latin *"Non scholae, sed vitae discimus."* *(Nu pentru şcoală, ci pentru viaţă învăţăm.)* şi gândul admirabil despre educarea copiilor, exprimat de Antoine de Saint Exupery: *"Părinţii ne încredinţează copiii pentru a se bucura de calitatea înălţării lor, nu pentru a cântări mai târziu suma cunoştinţelor lor."*

Înv. Maria Nantu
Şcoala Nr.1, Roman

Rubrica coordonată de Dan AGRIGOROAE

Rememorări pedagogice nemţene

Iunie 2001

■ În revista "Apostolul" nr.4/1999 şi 16-17/2000 au fost consemnate aniversări de pedagogi nemţeni în iunie: Cezarina Strătilă, 2/1943; Vasile Vasile, 2/1943; Ion Creangă, 10/1839 (după certificat); P. Gheorgheasa, 13/1878; N. Asandei, 21/1928; Ion Ionescu dela Brad, 24/1818; Mihai Avadanei, 29/1907;

■ Şi comemorările: Ernest Grinţescu, 29/1969; Vasile Pârvan, 26/1927; Gh. Cartianu, 26/1982; D. Braharu, 26/1984;

■ 5/2001, în multe şcoli din Neamţ a fost sărbătorit N. Iorga, la 130 de ani de la naştere;

■ 6/2001, în cadrul Zilelor Muzeului Calistrat Hogaş (5-7 iunie) s-a anunţat oficial că ilustrei profesoare Sodonia Hogaş (1882-1976) i s-a oferit titlul de cetăţean de onoare, post-mortem, al municipiului Piatra Neamţ;

■ 9/1912, m. la Berlin fostul revizor şcolar de Neamţ (1881-1882), I.L. Caragiale (a fost înmormântat la Bucureşti);

■ 19/1910, n. Bogzeşti profesorul universitar al Institutului Politehnic Bucureşti (înfiinţat de pietreanul V.A. Urechiă), academicianul Aurel Stan;

■ 19/1931, n. Boroaia-Suceava Cuviosul Arhimandrit Ciprian Zaharia, Starеţul Sf. Mănăstiri Bistriţa-Neamţ, cu ziditoare preocupări pentru educarea întru duhul Ortodoxiei Româneşti;

■ 19/1946, n. Sagna profesorul universitar, sculptor afirmat în Europa, Neculai Păduraru;

■ 29/1864, a fost premiat Ion Creangă, într-o festivitate a tuturor şcolilor din Iaşi, în prezenţa lui Florian Aaron;

■ 29/1929, liceele din Piatra Neamţ (de fete şi băieţi) au serbat împreună, în parcul oraşului, sfârşitul de an şcolar, a vorbit preotul profesor Vasile Vasiliu;

■ iunie 1940, a apărut Anuarul Şcolii Normale de Învăţătoare din Piatra Neamţ (directoare Eufrosina Săvescu), marcând două decenii de la înfiinţarea şcolii (1919-1939);

■ iunie 2000, apare nr.4 al Anuarului Grupului Şcolar "Gh. Cartianu", Piatra Neamţ (326 p). În curând va apărea nr.5/2001, ambele sub redacţia profesorului Constantin Tomşa.

Profesor Traian CICOARE

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

ALEX ŞTEFĂNESCU S-A HOTĂRÎT SĂ NU MAI SCRIE CRONICI LITERARE

Criticul literar Alex Ştefănescu a anunţat recent scriitorimea română că nu va mai scrie cronici literare. "Mi-am cheltuit o mare parte din viaţa mea unică, irepetabilă, pentru a scrie cronica unui cenaclu dintr-o provincie a Europei" - afirmă Alex maliţios în anunţul său din "România literară". O fi aşa cum zice criticul, orice om are o singură viaţă şi e păcat dacă nu şi-o cheltuieşte cît mai eficient. Numai că, spre dezamăgirea lui şi a noastră, şi-a dat seama mult prea tîrziu de acest lucru. Cît despre "cenaclul dintr-o provincie a Europei", aici credem că ilustrul critic literar a exagerat niţel. Cum o făcea şi atunci cînd scria reportaje la domiciliu şi cronici literare despre poeţii-muncitori de la SLAST prin anii '80-'90.

GAFA UNUI FOST PREŞEDINTE AL UNIUNII SCRIITORILOR

Din "Adevărul literar şi artistic" din 19 iunie aflăm despre imensa gafă pe care a făcut-o scriitorul Mihail Dragomirescu în 1920 în calitatea sa de preşedinte al Societăţii Scriitorilor Români. E vorba de propunerea de excludere din breaslă a cîtorva mari scriitori pentru "colaborarea la gazetele vrăjmaşe, în timp ce armata română era sub steagurile de război". Pe lista celor excluşi erau Stere, Slavici, Arghezi, Galaction, Topîrceanu. Iată cum a reacţionat marele pamfletar Arghezi la aflarea acestei veşti: "Mi se arată un ziar în care citesc că o minoritate a SSR, compusă în mare parte din neofiţi, în raporturi foarte indirecte şi ipotetice cu literatura şi promovaţi autori graţie senilităţilor precoce ale d-lui Mihalache Dragomirescu, s-ar fi întrunit sub prezidenţia acestui cel mai cu demnitate doct nepot al lui Păcală şi în lipsă de o îndeletnicire conformă cu scopurile unei societăţi de intelecte, s-ar fi jucat de-a Curtea Marţială. Un şir întreg de scriitori, incomozi belşugului de nulităţi al Societăţii, ar fi fost propuşi în excludere - dnii Slavici, Stere, Sadoveanu, Galaction, A. de Herz, Topîrceanu, Pătrăşcanu şi alţii, printre care şi subsemnatul - pentru credinţele lor politice" - scria Arghezi în "Izbînda" din 5 aprilie 1920.

REVISTA PRESEI LITERARE

POSTMODERNISMUL SAU SOLUŢIA FINALĂ

Criticul literar Dan Silviu Boerescu scrie în revista "Cuvîntul" un lung şir de articole sub acest titlu. În cel din numărul lunii iunie mai scrie despre poetul american Allen Ginsberg, autorul celebrului "Strigăt", un fel de imn al generaţiei beat. "Unul din cele mai stupide locuri comune legate de literatură şi perpetuate în timp de către manualele şcolare spune că, deşi poeţii mor, poezia lor rămîne pe veci, într-o candidă şi evanescentă eternitate - afirmă Boerescu. Nu cred deloc că aşa e, iar această impresie mi-a fost întărită după ce intrînd pe site-ul "The New York Times Book Review" am accesat galeria de fotografii înfăţişîndu-l pe unul dintre patriarhii mişcării beat, poetul Allen Ginsberg. Acesta a dispărut în 1997, ducînd cu el atmosfera unei poezii ce nu mai poate fi refăcută în datele ei originare". Cred că bravul critic literar are dreptate.

NICHITA DANILOV CONTRA LUI LUCIAN VASILIU

Numărul 68 al revistei "Observator cultural" are două articole de senzaţie (iată că şi revistele literare pot avea şi ceva senzaţional în ele!) care vor stîrni cu siguranţă un lung şir de reacţii: autoexcluderea lui Şerban Foarţă din Uniunea Scriitorilor şi pamfletul lui Nichita Danilov la adresa congenerului său Lucian Vasiliu. Nichita îşi intitulează pamfletul său "Maestrul masajelor orientale...", cuvîntul "maestru" fiind pus în ghilimele. Autorul pleacă în demersul său de demolare de la un interviu al poetului Vasiliu dat unei poetese gălăţene, interviu în care povesteşte despre vizita sa în China. După o lungă listă de reproşuri pe care i le face în legătură cu morala sa, Nichita Danilov conchide: "Mă rog, probabil că acesta e doar unul din efectele bucuriei trupeşti şi spirituale (e vorba de masajele orientale; n.n.) de care poetul Lucian Vasiliu a avut parte în China. Trăgînd diverse sfori să fie reales la alegerile din primăvară, ne aşteptăm ca poetul-director, poetul-redactor, suprasolicitatul om de cultură bîrlădean, ieşean, naţional şi universal Lucian Vasiliu să viziteze tot spre a se iniţia şi în alte civilizaţii de pe mapamond". Articolul e rău şi nedrept pentru poetul Lucian Vasiliu. În schimb, cititorul se poate delecta cu unul din cele mai bune pamflete din ultimii ani apărute în presa literară. E de citit!

OCHELARIST

(Continuare în pag. 7)

Labirintul

Cel care pătrunzând într-o bibliotecă nu a fost copleșit de sentimentul labirintului cu promisiunea iluminării, a descoperirii frumosului și adevărului și nu a fost înfiorat de gândul întâlnirii cu Minotaurul, nu a trăit adevărata aventură a cărții. Monstrul poate căpăta toate înfățișările răului - amenințarea e teribilă - dar și fascinația și justificările acestuia nu sunt de neglijat.

În Biblioteca - Labirint se intră cu o întrebare, formulată sau neformulată: curiozitatea este și ea o întrebare. Ești singur. Pe cine să întrebi? Ce carte să alegi? În ce parte s-o iei? Căile sunt întortochiate și lungi iar gândul inițial (sau umbra acestui gând) este prelucrat neîncetat și modificat subtil, pe parcurs. Cotiturile, fundăturile, șicanele și mai ales apetențele individuale, transformă.

Se pare că nu există o singură cameră inițiatică deși toți cei care străbat labirintul au certitudinea că au găsit acest centru de lumină.

Ce caută omul într-o carte? Ce caută omul în cărți? Ce caută el în acest labirint de penumbră cu fulguranții aleatorii și de atâte ori înșelătoare?

Nu cumva într-o carte, în cărți, ne căutăm pe noi înșine? Nu cumva ne căutăm devenirea noastră, destinul, drumul nostru de astăzi, de mâine, de îmbogățirea experienței noastre prin aceea a altora?

Labirintul presupune o mișcare centripetă, spre camera inițiatică și alta, centrifugă, de întoarcere spre ieșire.

Scriu cuvântul "întoarcere" și simt că mă apasă o îndoială. Mă întreb: toată orbecăiala asta prin jumătate de beznă, prin spaimele care le-am încercat să ducă la ieșirea care mi-a fost intrare?

Drumul acesta chinuit nu mi-a folosit la nimic? Cel care se întoarce este același cu cel care a intrat?

Nu-mi vine să cred.

Dacă labirintul nu este o experiență ultimă, ieșirea nu poate fi găsită decât mergând în continuare înainte.

Pentru Biblioteca - Labirint, Ariadna nu i-a dat călătorului nici un ghem. Și la ce i-ar fi folosit? De întoarcere nici nu poate fi vorba.

Parcurgând labirintul există însă un moment în care nu se văd decât două căi. Fără nici un indicator: una spre Tartaros iar cealaltă spre Insulele Fericiților.

Ed. COVALI

GAUDEAMUS IGITUR

Rectorul AUREL MARC:

"SĂ PURTAȚI CU CINSTE NUMELE SFÂNT AL ACADEMIEI"

Sâmbătă 9 iunie, la Teatrul Tineretului a avut [illegible] al Colegiului [illegible] Nicoară, [illegible] au intonat, pentru prima dată într-un cadru oficial la Piatra Neamț, imnul Gaudeamus Igitur. Solemnitatea momentului a fost prelungită prin discursul profesorului Aurel Marc, rectorul Academiei "Gheorghe Dima" din Cluj Napoca.

Intervenția Domniei Sale a subliniat spiritul Academiei din Cluj, câteva repere care o invidualizează pe harta muzicală a țării: personalitatea și competența corpului profesoral, instituirea primului Doctorat de Muzică din România, înființarea - în premieră și încă singulară - a unui Colegiu Universitar de Învățământ Muzical. După mulțumirile aduse autorităților locale pentru disponibilitatea cu care au agreat și sprijinit ideea înființării colegiului, prof. Aurel Marc s-a adresat extrem de tinerilor săi colegi: "Să [illegible] că sunteți absolvenții [illegible] Academiei de Muzică "Gheorghe Dima" [illegible] să purtați cu cinste peste tot pe [illegible] veți fi acest nume sfânt și în tot [illegible] pe care vi-l doresc cât mai [illegible] cât mai rodnic, să aveți multă [illegible] un pic de noroc."

[illegible] continuare, domnul Cornel [illegible] citit mesajul adresat [illegible] de către dl. ing. Raul [illegible] Bobeanu, președintele [illegible] județean Neamț, iar domnul [illegible] Mișievici împreună cu doamna [illegible] Spiridon au înmânat flori și diplome absolvenților, pentru ca în final întreaga asistență să intoneze un splendid "Mulți ani trăiască!" Ceea ce le dorim și noi.

Mircea ZAHARIA

VACANȚE MUZICALE?

Cea de-a 30-a ediție a "Vacanțelor muzicale" de la [illegible] ale acestuia [illegible] maturizat [illegible] acesteia o personalitate distinctă și plină de speranțe.

Într-o lume dezacordată de o societate strâmbă și de o tranziție care nu se mai termină, "sunetul muzicii" a creat oaze de armonie adevărată.

Da. Datorită acestei idei însămânțate acum 30 de ani ne dăm seama că civilizația și bunăstarea pe care ni le dorim ar putea să ne fie la îndemână, că ni le putem apropia cu blândețe, că, tulburați de tot felul de împotriviri am pierdut azimutul pe care îl putem regăsi cu un efort minim. Am uitat că natura este mai mult vitregă decât generoasă, am uitat că trăim prost și urât și că cel de lângă noi poate fi un dușman virtual.

Avem nevoie de muzică bună, cel mai subtil mijloc de comunicare și de înțelegere.

Răsfoiesc cartea scoasă de editura "Nona" despre "Vacanțele muzicale". O [illegible] perfectibilă. Nu mă [illegible] greșelile și nici hiatusurile [illegible]. Sunt convins că la [illegible] ediție va fi o carte excelentă. [illegible] sunt uluit de câți oameni [illegible] înnobilat existența. Ei au [illegible] e care îl respirăm să fie [illegible] parfumat.

[illegible] Vacanțele muzicale", cred [illegible] teatru", cred în literatură, [illegible] arta de orice fel care se [illegible] juscule.

[illegible] discuțiile penibile, uneori [illegible] despre "am lăsat", "v-am [illegible] mulțumiți". Mă necăjesc [illegible] v-ați"... Îmi plac mai mult [illegible] pot pronunța uneori cu [illegible] După cum atunci când apare o lege mă întreb "ce permite să se facă această lege".

Avem arta pentru a trăi mai bine și mai frumos. Avem arta care ne poate alina durerea, teama și disperarea. Avem arta pentru a ne putea apropia de nemurire.

Avem arta pentru a ne putea câștiga prieteni de nădejde. De la Cluj am câștigat prieteni buni. Tot așa de la București, ca să nu mai vorbesc de ieșeni pe care revăzându-i după o absență îndelungată i-am îmbrățișat cu afecțiune.

Așa se face că la întrebarea din titlu putem răspunde cu ușurință: Da. Vacanțe muzicale.

Ed. COVALI

BRÂNCUȘI ÎMPOTRIVA STATELOR UNITE

(Urmare din pag. 1)

TRIBUNALUL VAMAL AL STATELOR UNITE

SECȚIA A III-A

C. BRÂNCUȘI (reclamantul)

ÎMPOTRIVA

STATELOR UNITE (pârâtul)

Dosarul 209109-GNew York, Octombrie 21, 1927

STATUIE DE BRONZ

ÎN FAȚA JUDECĂTORULUI ADJUNCT WAITE,

Președinte:

JUDECĂTORUL ADJUNCT YOUNG

S-au înfățișat:

Charles J. Lane și N.J. Speisser, avocații reclamantului, reprezentanți în calitate de consilieri prin Thomas M. Lane

Procuror general adjunct, Charles D. Lawrence, avocatul pârâtului Marcus Higginbotham și Rueben Wilson, avocat desemnat în mod special

Chas. F. Kurz

Raportorul Tribunalului

Dl. Thomas Lane: Reclamația implică întrebarea dacă o statuie de bronz este...

Judecătorul Waite: Acesta este obiectul importat? (arată spre statuia de bronz care se află pe masă).

Dl. Thomas Lane: Da, domnule, acesta este obiectul importat.

Judecătorul Waite: Sub ce denumire a fost facturat?

Dl. Thomas Lane: Cu denumirea franceză, "oiseau".

Judecătorul Waite: Aceasta înseamnă pasăre.

Dl. Thomas Lane: Aceasta înseamnă pasăre. Reprezintă un produs al școlii moderne de artă. Obiectul importat a fost introdus în portul New York de către C. Brâncuși, sculptorul, care se află acum în străinătate. Cumpărătorul statuii va fi aici. El poate bineînțeles să identifice obiectul achiziționat de la domnul Brâncuși, dar nu cred că poate stabili identitatea acestui articol cu cel specificat în factură.

Dl. Thomas Lane: În ceea ce privește procedura, voi cere ca statuia să fie înregistrată ca Proba 1, pentru identificare, întrucât ea va constitui obiectul de referință al martorilor, când va fi vorba în mod special de statuie. Am fotografii exacte ale obiectului, am două, pe care le pun la dispoziție.

Statuia este marcată pentru identificare ca Proba 1, prin actul 209109-G, octombrie 21, 1927.

Dl. Higginbotham: În ceea ce privește comisia ce urmează să ia depozițiile, pot să obțin zece zile spre a completa dosarul cu contrainterogatoriile suplimentare?

Judecătorul Waite: Cinci zile pentru importator și zece zile pentru guvern, spre a completa dosarul cu interogatoriile. În total cincisprezece zile.

Dl. Charles J. Lane: Cazul prezentat în fața onoratei Curți pune întrebarea dacă obiectul în bronz, menționat în factură ca "l'oiseau", însemnând pasăre în franțuzește, este sau nu o sculptură sau o statuie originală produsă de un sculptor în spiritul paragrafului 1704 al tarifului vamal din 1922. El a fost taxat cu 40 la sută din valoare, conform cu paragraful 399, care se referă la articole și mărfuri. Se cere ca produsul de care este vorba să fie scutit de taxe, conform cu paragraful 1704. El nu are nici un fel de folosință practică. Este o reproducere în bronz a modelului original creat de către sculptorul Constantin Brâncuși. Sperăm să dovedim Onoratei Curți că aceasta este prima reproducere în bronz după original, cu alte cuvinte, să încadrăm în mod clar obiectul în prevederile paragrafului 1704, adică să arătăm că avem de-a face cu o sculptură sau o statuie creată de un sculptor profesionist, conform cu termenii "sculptură și statuie" definiți prin lege și hotărâri judecătorești.

Dl. Speiser: Cu îngăduința dumneavoastră, atragem în mod respectuos atenția că problema înfățișată Curții este de a stabili dacă obiectul importat și cunoscut ca "Oiseau", pasăre, operă de artă originală a lui Constantin Brâncuși, un sculptor recunoscut ca atare, a fost în mod exact taxat conform paragrafului 339 al legii tarifelor vamale și dacă, conform cu această clasificare, este un obiect utilitar, sau dacă n-ar fi trebuit cumva să fie taxat conform cu articolul 1704, care prevede scutire de taxă pentru "sculpturile sau statuile originale după care nu s-au făcut mai mult de două replici sau reproduceri"; sau dacă n-ar trebui să ne conformăm paragrafului 1409, care prevede pentru lucrările de artă, inclusiv statui, sculpturi sau replici ale acestora, neîncadrate în mod special în alte categorii, o taxă vamală de 20 la sută din valoarea lor.

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

REVISTA PRESEI LITERARE

(Urmare din pag. 6)

CĂLIN CĂLIMAN. ACUZAT DE PLAGIAT DIN VALERIAN SAVA

Omul de teatru Valerian Sava îl acuză, într-un lung articol din aceeași revistă "Observatorul cultural" (nr. 69), pe confratele său Călin Căliman precum că acesta din urmă l-a copiat masiv. Sub titlul "C.C, sau clientelarul cameleonic, istoriograf "selectiv" și plagiator", Valerian Sava dovedește că recenta carte a lui Călin Căliman, "Istoria filmului romînesc", nu este decît o plagiere mai fidelă sau mai "selectivă" din cartea lui, "Istoria critică a filmului românesc contemporan", apărută acum doi ani în urmă. E grav.

IMPORTANT!

În cadrul bibliotecii Casei Corpului Didactic Neamț, se poate consulta dinamica recentă a specializărilor aparținând Universităților din Bacău, Brașov, Craiova, Galați, Timișoara.

PROF. UNIV. DR. Vasile POSTOLICĂ

UN PREMIU PENTRU VORONEȚ

În perioada 17 - 18 mai a.c., în Franța, la Saint Barthelemy d'Anjou a avut loc - cam în aceeași perioadă cu Festivalul de la Cannes - cea de-a 12-a ediție a Festivalului European de Întâlniri Multimedia și Video pentru Tineret.

Înființat în 1988, festivalul a reunit inițial 25 de producții franțuzești; la ultima ediție, din peste 600 de filme trimise în concurs au fost selectate 115, iar trei au fost premiate. Este vorba despre "Orele Voronețului" realizat de Vasile Zaharia (Televiziunea Neamț), "Scrisoare din Anjou" și "Copiii Tibetului în exil" produse de francezii Pierre Petitjean și Luc Getreau. Despre premiu și participarea la această reuniune ne-a vorbit domnul Zaharia: *"Dincolo de distincția care mă onorează, chiar participarea mea la acest festival, alături de producători din Italia, Marea Britanie, Belgia, Germania, Țările de Jos a fost un eveniment, fiind singurul concurent din fostul spațiu al țărilor de Est. "Orele Voronețului" e un scurt-metraj de 30 de minute, filmat în patru anotimpuri, pe un scenariu de Victor Ionescu. Imaginea și regia îmi aparțin."*

Ar mai trebui spus că juriul festivalului a fost alcătuit din membri ai Academiei Franceze de Film și Televiziune, din personalități de marcă ale televiziunilor europene și că premiile, mai mult simbolice, au constat și din difuzarea filmelor pe televiziunea națională franceză. O idee care n-ar fi rea nici pentru TVR. *(M.Z.)*

Învățământul - SUB STRESUL CALCULATORULUI

Se anunță zile fierbinți sărguincio… dure. Met… la admite… corectată. … haos și … excepțion… buni au fă… un liceu … metri. Mu… final înso… situației, fapt ce a creat nemulțumiri dureroase, adevărate drame atât pentru copii cât și pentru părinți. Preocuparea M.E.C. de a perfecționa sistemul de admitere în liceu -este privită cu simpatie și interes. Este o urmare a …ta nu înseamnă că …ile. Teama că unele …cestui sistem vor …nalități există. E …cil să anticipezi …n care nu a fost …

…spre renunțarea la …dmitere în liceu? …e creează o stare …es. Am prefera … fișă mai simplă, …'. Altă părere: "Nu …actualul sistem de …alcul mediile de la …școală cu profesori … poate avea, deși …atit, o medie mai …l cu profesori …aspunsurile celor …este nici răutatea. … convine să mă … mediul rural, care …vin cu medii mai mari". Și în continuare: "Să credem că Smărăndița popii din satul Pocreaca de Sus a luat 10 la capacitate pe drept?" Să credeți, candidaților! Și la țară se învață carte! Și în sate sunt profesori cu gradul I și gradații de merit pentru activitate deosebită la catedră. Numai că plozii din mediul rural învață carte păzind văcuțele pe imaș. Ionică, "peizanul", nu umblă cu șapca pusă de-a-ndoaselea, nu roade ostentativ guma și nici nu se uită la filmele destrăbălate de la "HBO", "Antena I", "Acasă" sau "PRO TV". La țară sunt copii deștepți, care ar putea să facă față exigențelor învățământului de la oraș, dar nu are cine să-i susțină material. Domnilor instruiți de la oraș, gândiți-vă că "Nică a lu' Ștefan a Petrei", născut și crescut la Humulești, a devenit mai târziu genialul Ion Creangă! Ați auzit de badea Cârțan, dar de cărturarul G.T. Kirileanu, zis "Moș Ghiță"? N-au lipsit nici afirmațiile foarte grave: "Unii elevi își măresc media la capacitate folosind bani". Evident, sunt aluzii la elevii care anul trecut au obținut la capacitate 10, la toate probele de examen. A fost prea de oale!

Părerea profesorilor despre admiterea în liceu? "Admiterea ar trebui să implice liceele și nu școlile gimnaziale", "Metodologia este prea complicată", "Nu sunt de acord cu admiterea. Actualul sistem îi ajută pe cei mai slabi", "Doresc să se renunțe la capacitate și să se organizeze numai examen de admitere". MEC a definitivat metodologia privind admiterea în licee și școli profesionale. Absolvenții claselor a VIII-a vor fi repartizați electronic, în funcție de medie și opțiune, după promovarea examenului de capacitate. Cum românul e inventiv și curios, întreabă: "Vor dispare jongleriile și fraudele?" Se pare că da. Cel puțin așa susține inspectorul școlar general: "Este imposibil să intervină fraude, deoarece calculatoarele sunt programate astfel încât să nu primească o a doua fișă a unui elev, deci cu aceleași date personale, dar cu alte opțiuni. Mai mult, fișele se completează în prezența unui părinte, a dirigintelui și a directorului școlii, ultimul fiind direct răspunzător de datele trecute în fișă". Deja s-a dat startul în cursa pentru admiterea în liceu.

O, Tempora! Unde sunt vremurile când am fost și noi liceeni? Unde sunt minunații noștri profesori, care nu mai sunt? Și poate e bine și frumos să le spunem candidaților, fiilor și nepoților că și noi am cântat cândva, cu lacrimi în ochi, "Gaudeamus igitur" și "Ani de liceu". Timpul încă nu ne-a strivit!

Dumitru RUSU

NAȘTEREA METAGÂNDIRII

Am primit la redacție textul următor din partea domnului Paul Pișlea, matematician format la Universitatea din Brașov și stabilit în Nürnberg, unde lucrează ca informatician. Ne bucură propunerea de colaborare, motiv pentru care reproducem conținutul integral.

Prof. univ. dr. V. POSTOLICĂ

Transformarea materiei moare și inventează ființe folosibile cât de cât, nu prea există. Știe Dumnezeu de cei Știința încearcă să afle cum, D-zeu știe de ce. Iată totuși o implicație cauzală:

Din cauză că nu îmi pot închipui cum aș putea gândi, dacă nu aș avea simțuri, cred că simțurile ne-au obligat să gândim. Simțurile au cauzat gândirea. Animalele gândesc și ele. Un vultur care ridică broasca țestoasă cu scopul de a o lăsa apoi să cadă pentru a ieși obligatoriu din carapace, gândește ca și o maimuță, care rupe un lujer pentru a-l introduce în stup, lujer pe care îl scoate apoi și îl linge de miere. Există chiar un experiment în care o maimuță a fost dăscălită să învețe alfabetul surdomut. Observând o lebădă, cimpanzeul a descris prin două simboluri: pasăre și apă, ceea ce a văzut, limbajul căpătând relief pe seama ideilor.

Simțuri, gândire, conștiință excedată de sine. Și totuși gândirea nu e decât o apropiere în spațiu și timp a fenomenelor cercetate de cel puțin unul dintre simțuri, având de regulă rezultatul creării de noi denumiri în cuvinte. Omul se deosebește însă de animal (și) prin faptul că poate gândi despre gândire, ceea ce animalul nu …foarte …clavul …ne. …ndirea. …ariabil …otel în …ate și …u e o …ția se … creier. …arativ …oțiuni …ier pe care le ocupă și dezvoltă. Recursiv va urma un altceva, poate de tip telepatic, meditativ, sau hipnotic tot omul va da denumirile dar cu condiția eliberării noastre din era gândirii și a nonmărginirii naturii la un singur regn, cel al nostru!

Plantele, deja existente pe pământ, când au văzut că apar animalele, s-au înverzit, iar când au (mai) văzut (și) apariția omului, au amuțit complet și, în culmea orbirii, au văzut nemaivăzutul.

Plantele au simțuri, animalele au simțuri și gândire, iar omul posedă simțuri, gândire și metagândire conștiință.

Pentru faptul că metagândirea e, deocamdată, caracteristică mai ales omului și e mai puțin supusă selecției ca lege, față de gândire, care a fost și o viclenie într- un război de supraviețuire constând, de exemplu, în a fura ouăle înmulțitoare ale altor viețuitoare concurente, aș introduce discriminarea intelectuală cu rezultate în maniere, căci există prea multe minți materialist bolnave de neacțiune în timpul pierdut ocupat de gândul vreunui sfârșit, neștiind că sunt nici o clipă identice cu sine și că suntem, cauzate de eternitate, probabilități acum încă sigure de succesiune aleatorie, veșnici aspiranți investiți cu înlocuirea absolutului. Și poate că una din treptele următoare metagândirii aduce cu sine probleme de tipul neputinței ascunderii ideii față de o a treia persoană, decât prin codificare. Cine știe ce radiație algoritmică folosesc extratereștrii?

Concluzionez, doar cu ajutorul metagândirii îmi pot închipui ipotetica teorie că , dacă nu aș putea gândi, deoarece vorbesc despre gândire. Ar fi paradoxal să gândesc, sau nu. Altfel apar paradoxuri de tip (eu) mint, idei căpătând relief pe seama limbajului.

Paul Maria MEFIETIC

Mănăstirea DRAGOMIRNA

Istorie și memorie

În perioada 3-10 iunie a.c. s-a desfășurat, la Paris, un seminar cu tema "Istoria Shoah-ului*", la care au participat 24 de profesori de istorie din România. Seminarul, organizat de Centrul de Documentare Evreiască Contemporană (CDJC) împreună cu Memorialul Martirului Evreu Necunoscut, s-a desfășurat sub egida organizației Task Force pentru Cooperare Internațională privind Cercetarea, Memoria și Învățământul Shoah-ului.

Timp de o săptămână, istorici și jurnaliști francezi au susținut prelegeri a căror tematică a vizat următoarele aspecte:

* geneza antiiudaismului și antisemitismului în Europa în secolele XIX și XX (până în anii '30);
* viața cotidiană a evreilor din Europa înainte de Shoah;
* iudaism și antisemitism în România în secolele XIX și XX (până în anii '30);
* istoria Shoah-ului în România;
* regimul de la Vichy și evreii;
* istoriografia Shoah-ului, învățămintele Shoah-ului, antisemitism și negaționism.

În afara prelegerilor, profesorii au vizitat cartierul evreiesc din Marais, Sinagoga Victoria și Muzeul de Artă și de Istorie a Iudaismului din Paris. Seminarul a inclus și o parte dedicată aspectelor metodice ale învățământului despre problematica Shoah-ului: materiale didactice (cărți, filme, CD Rom), utilizarea imaginii în clasă plecând de la un extras din film, proiecte pedagogice (exemplul oferit de profesorii și elevii Colegiului F. Dolto din Paris).

Cutremurătoare au fost mărturiile a doi deportați care au supraviețuit din lagărul Auschwitz-Birkenau (Ida Grispan și Henri Borlant).

Miercuri, 6 iunie a.c., grupul de profesori români a fost primit de către M. Michel Dufour, secretar de stat la Descentralizarea culturală, în cadrul unei recepții la Ministerul Culturii.

Concluziile seminarului au evidențiat necesitatea cunoașterii cât mai profunde a istoriei Shoah-ului în Europa, în special de către tânăra generație, în condițiile în care, în ultimele două decenii, tot mai multe voci încearcă să minimalizeze sau chiar să nege tragedia evreilor din Europa în timpul regimului nazist.

A participat și a consemnat

prof. Mihai LOSTUN

*Shoah - termen de origine evreiască folosit pentru a desemna persecutarea și exterminarea evreilor din Europa.

APOSTOLUL: ● DIFUZARE - SEDPRESS, punctele Stația Dărmănești; Magazin UNIC ● ABONAMENTE - Casa Corpului Didactic - persoana de contact Carmen DASCĂLU

■ APOSTOLUL - *revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț , Casei Corpului Didactic și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).*
■ FONDATORI: *C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)*
■ CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: *Florin FLORESCU, director; Constantin TOMȘA - director executiv; membri: Dumitrița RĂDUCU, Gheorghe AMAICEI* ■ *Foto aero: Vasile ZAHARIA*
■ Redactor șef: *Mircea ZAHARIA;* redactor șef adj.: *Ștefan CORNEANU* ■ *Tiparul SC 5 AT SRL P. Neamț*

Casa Corpului Didactic, editura ALFA ISSN-1582-3121, str. Petru Rareș nr. 24, tel: 223885; fax: 225332, Piatra Neamț.

Prețul: 4.000 lei